உ

தென், புதுவைப்பதி, தேவாங்கப் பள்ளு.

பெரியகுளம் தாலூகா வீரபாண்டிக் கிராமம் புதுவையம்பதி
யென்னும் பழனிசெட்டிபட்டி, மகா-ள-ள-ஸ்ரீ
பழனியப்பன் செட்டியாரவர்கள் பேரில்

ஷை தாலூகா போடிநாயக்கனூர் ஜமீன் சமஸ்தான
வித்வான் மகா-ள-ஸ்ரீ
கவி: காளி இராமசுவாமி கவிஞ
ரவர்களா லியற்றியதை

ஷை கவிஞரின் சகோதரர் குமாரர்
ப. காளி சுப்புச்சாமி கவிஞ
ரவர்களால்

மு. கந்தசாமி பிள்ளையினது பெரியகுளம்:
ஞானரத்னாகரப் பிரஸ் அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1912ஹு நவம்பர்

MADRAS
192 MKV2,T
1912
0065

விளம்பரம்.

—— (c) ——

இதனால் சகலமானவர்களுக்கும்
தெரிவிப்பது யாதெனில்—

—— (o) ——

பெரியகுளத்தில் கவர்ன்மெண்டு வேலைகள் செய்யப்பட்டுவருகிற **ஞானரத்னாகரம் பிராஞ்சு அச்சாபீசில்,** சகலவிதமான புஸ்தகங்களும், கணக்குப் புஸ்தகங்களும், அநேகவிதமான பாரங்களும், ரசீது வகையறாக்களும், பல கலர் மைகளினாலும், டைப்ஸ்களினாலும் சுத்தமான நூதன வேலைப்பாடுடன் குறிப்பிட்ட காலம் தவறாது சகாயமான சார்ச்சுக்கே வேலைசெய்து கொடுக்கப்படும்.

M. KANDASWAMI PILLAI,
Proprietor.

—— :(o : ——

சிறப்புப்பாயிரம்.

திருமங்கலம்தாலூகா மேலக்கவண்டன் கோட்டை ஜமீந்தார் சமுகவித்வான் மஹா-ள-ள-ஸ்ரீ காளிகடாட்சம் கப்புலாமிக் கவிராயரவர்கள் இயற்றியது.

[illegible] முகம் யார்க்கும் [illegible] சேர்க்கும் பொருகத்தின்
[illegible] புண்ணிய [illegible]
[illegible]
[illegible] பொலிகத [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] பிரபந்தம் பகன்ற தன்றே.

[illegible] தோன்ற [illegible]
[illegible] தொந்தியப்ப [illegible]
[illegible]
[illegible]
[சொல்லவே.

[illegible] தொந்தியப்பன [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] தொந்தியப்ப [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

தென்புதுவைப்பதி தேவாங்கப் பள்ளு.

காப்பு.

பார்மேவு மாதவன் மார்பதின் மேவுந் திருமாது பவுகால்குற்
சீர்மேவுந் தேவாங்கர் குலதிலகன் பழனியப்ப தீரன் மீது
ஏர்மேவு மதுரித கன் னயமேவும் பிரந்த மியல்பாய்க்கூற
கார்மேவுந் திருமேனிக் கவுண்மதஞ்சேர் தந்திமுகன் காப்பதாமே.

மாதவஞ்சேர் சிவபூசை வேதமுறை யனுசீதி மறவாதென்றுஞ்
சீதரவ ரேதயமால் பழனியப்ப மகிபதிசின் காரன் மீது
ஓதுவதா மியலிசைநா டகமதெனப் பிரபந்த முரைக்க நானுங்
கோதை கௌமாரி சவுண்டேஷ்பரி தாட் டுணையெனவுங் கூறுவாமே.

சோகனக மலரெனவே புதுவைநகர் தன்னிற்றிருமின் குலவுஞ் செல்வன்
நாகரிகன் குண்டப்ப மகிபனருள் பழனியப்ப நகுலன்மீ து
வாகுபெரும் விஸ்தாரத் தமிழெனவே பிரபந்தம் வழுத்தவே வண்டித்
தோகைகுழல் வாய்மொழிகுற் றுலவிக்கர் மலர்பாதந் துணை செய்வாமே.

கணபதிதுதி-தரு—பல்லவி.

ஆதிவிநாயக நமோ நமோ அரனருடனையா நமோ நமோ.

அநுபல்லவி.

பூதகணாதிகள் ஜேவிதபாதா-மாதவ வாமன ரூபாநன்னுதா. [ஆதி

சரணங்கள்.

மூவர்கள் முதல்வர் நமோநமோ மூலாதாரப் பொருளே நமோ நமோ
தேவர்கள் தேவ்யெச்யோ பாபரன பார்வை வல்லபையிடப்பாகா சரணம்
(ஆதிவிநாயக)

வேதாந்த வித்தகா நமோ நமோ விமலிசதாகர நமோ நமோ
யோதரியே னென்முன்னே வருவாயே வோதிய பைந்தமிட் குதவிசெய் நீயே

ஆதிவிநா.

மூஷிகவாகன நமோ நமோ மோதகபாணி நமோ நமோ
கேசவன்மருகா பெருமானணசாபவிமோசனகாரண நேசகஜானன

ஆதிவிநா.

சம்புகபித்த பலகாரபச்சித நமோ தாங்கி யேகதந்தாய நமோ நமோ
அம்புவிசர்வ வோத்ம தயாபர மாகந்தமோன மெஞ்ஞான கிருபாகர ஆதி

கடவுள் வணக்கம்.

பூமேவுமின்வளர் மகராசன் புகழ்மேவிய பிரபல நேசன்
புலவோர்க் கமுதருள் விசுவாசன் புனித வுல்லாசன்
மாமேவிய தேவாங்கர் கோத்திரன் மறவாது நல்லரன்பிசை தோத்திரன்
மகிபாலகன் பழனியப் பேந்திரன் மன்னன் பள்ளிசைக்கே
காமேவு மிந்திரனுயர்வானவர் கவின்மா முனிவோர் முதலானவர்
சமழ்வாசித்த மலர்கெண்டுபூசித்த கமலபொற் பதத்தார்
கோமே வருணைசலநாதர் கோபாலர் தந்தருளிய பாலர்
குஞ்சர மிலகிய திருவதனர் செஞ்சரண் டுணையே.

கனகவளை யணையதாமென நற்பூமலி
புனையவளர்புய சுசில நற்குணேந்தி
ககனமுகில் நிகருதார மிக்கமானிதி காவலனெனவே
வனிதையர்கள் மன திலாசை வைத்து மாமடல்
யெழுதுமதன னையருப சித்ரமானிதி
மகிபன் பழனியப்பமால் புகழிப்பார்மிசை
வழுத்தும் பள்ளிசைக்கே.

புனிதமிக வருகுகூவிள மிக்கார்சடை
வலியதிறலுறு பேழ்வாய்புலி நற்றேலுடை
பொருது மிறைவர் சிவபூசனை யுற்றோர் தவம்
புண்ணியம் பெறவே
அனுதினமு மருள்செய்ஞான சித்தகாதிப
ரிஷபதுவசர் பரமான முக்கண்ணீசுரர்
அமரர்பணி மதுரை மேவு சொக்க நாயகர்
அடியிணை துணையே.

பூமீது சன் முனிபு மன்மா ரிஷி
புட்பதந்த வேதான சன்வல ரிஷி
புகழ்சேர் தெய்வசாலிதாச மய்யர்
பொன் னடி பரவும்
மாமால் பதினாயிரங் குலமே
மகிழ்வார் முதனூ ரெனுந்தலமே
வளர் மாநிதி பழனியப்பேந்திரனே
வாழ்த்தும் பள்ளிசைக்கே
நாமாதருள் பெருக மென்மேலும்
கவில்மா மதுரிதச் சொலினையும்
சன்முக முத்தமிழது மியலிசை
நாடகம் போலும்

1846
894.8
O-192mcv2,5
412

சாமாதெனை வேதிரிசூலி
கங்காளி கௌமாரி கபாலி
சருதும் சிதியெனுஞ் சவுண்டேஸ்பரி
காப்பதுங் கடனே,

அவையடக்கம்

சத்திய யிலார் கர தலத் தாருள் சாலி
கீர்யமுள தாலமுது வைத் தவனுகூல
சத்திர மினிதாகவே படைத்தருள் மகேசா
தர்மப் பிரபலவான்
சித்தமயறாத சிவபத்தி புரிநேமன்
யெத்திரு வுலாவுநிதி பெற்ற ரகுராமன்
செப்புபுகழ் மால்பழனி யப்பனதி யோக வ
சிகாமணிதில்
முத்தமிழிசாகு மிதில்வைத் தவனுராக
முற்ற பொரு ளோசையணி நற்பரத தாள
முக்கிய முளதுசில சொற் குறைவதாயினு
மூதுரை கவிஞோர்
உத்தம ரெலாமன மகிழ்ச்சி புரிவர்ர் புவியி
லுற்றவர்களி யாவருமிகத் துதி செய்வ ாரலது
உக்கிர மிசவேபல விகட்சிபகரூர் மனதில்
உண்மை பெற்றிடவே.

நூல்.

அகவல்.

அக்கரைத் திங்க ளருகொடு கங்கை
கொக்கிறகரிகண் கூவிளை கொன்றை
சூடிய நிமலன் சுந்தரி யுமையவள்
கூடியே கயிலையில் நாடியிருக்க
அமரர்கள் முனிவ ரஷ்ட வசுக்கள்
கமலவுர் தியனுங் கதிர்மதி வேதன்
வித்தியா தரரு மேகவாகன னும்
சுற்றி நெருங்கிச் சூழ்ந்தவர் வாழ்த்த
உருவசி முதலா யுற்றரம் பையர்கள்
பெருமையில் நடனம் பெட்புறமாக்க
விஞ்சையர் தம்புரு வீணை யிசைக்க
தஞ்சமென் றிணைவோர் சுகை [illegible]
நாரதமுனிவர் நன்னிமலன் றன்
சீர்பதம் பாவிச் செப்பி [illegible]ன்னட்பம்
யாவர்க்கு மிறையங்கம் [illegible] க்கு
மூவர்கள் முதல்வா மூர்த்தி நன் னுதா
எழுவகைத் தோற்ற மெண்பத்திறென்கு

தொழுதிய லக்ஷந் தோற்றிய வான்மா
பட்சிகள் பிரகும் பயமதிற் சிலதம்
உச்சிதப்புவிசகு ளுறைவது சிலதும்
அசரமதாகிய மதிவிலங்கினமுந்
திசைதொரு மிருக்க தேவர்கள் மனிதர்
மரவுரியுடையு மற்றவை யின்றி
யிரவனை நாடி யேது செய்குவது
நாதனே யென்று நவிநுவதறிந்து
சதுர்ச்சசியமா மென்றுள மகிழ்ந்து
சிவமெனும் பொருளைச் சிந்தையில் நினைந்து
உவமை யில்லாத யோக நிஷ்டையிலே
நாடியிருக்க நவிலுமதே றுபயன்
தீதயமன்மா ரிஷீசன முனியும்
இருதயகமலத் தினிலவதரித்து
அறிவுட னிருந் தங்கவர் தம்மை
நன்றுதேவாங்கர் தீர்கமதுபக்கலிலே
பின்று சீர்வருவீ றெனநாலுனைக்க
அன்றவர் வரவு மவர்களைப் பார்த்து
நித்யாநித்யம் நிஷ்களரூபம்
வஸ்து வாமீசர் வாய் மலர்ந்தருளி
அமரர்கள் மனிதர் காடையுடக்கி
கமது சொற்படிக்கி நனறென மானங்
காத்திட வென்று கருதழுத்தாரர்
தோத்திர மெனவே சுருதிதேவாங்கர்
அண்டமே மனையா யதிகபாதாளங்
கண்டது தரியாய்க் காளுமனந்தன்
சென்னி யிரண்டுஞ் சொத்திரிம பலகை
துன்னியகாலுஞ் சூஸ்திரக் கயருய்
வேதன் படைமரம வரை வசுதேவன்
ஆதரவாகுமவன் விசக்கயருய்
ஆகியதிக்கி லஷ்டகஜங்கள்
வாருட னழத்து வைத்திடு முளையாய்
இந்திரன் முன்தண் டாயிசைத்திடு மாயன்
உய்த்திடும் பலகையா மேபாங்கியிருக்க
வந்திடு யசகண வளர்விசக் கயருய்
நடுவங் தராசுர ஞவுதானாக
இடமும் முனகை யென்புகளிரண்டும்
பிழைமுது முளையாய்ப் பேரறிவுடைய
அலரியுந்தப மலை கடற்றுழி
வானவரச்சாய் டனர் பஞ்சாட்சரர்
தானது பாவாய்த் தாயோர் தராளர்

கமழ்தரு நாபிக்க மலராலெடுத்து
அமைவுற மிகவு மாடையுண்டாக்க
நாரதர்தம தைநாடாவாகப்
பாரினி லாடைப் பண்புடன் முடிக்க
நாடியு மனதில் நமசிவா வென்று
ஆடை யுண்டாக்கி யன்றர னார்க்கும்
புலியதள் வர்ணம் பூசைவஸ்த் திரமும்
பிலமுகுத்த ற்கும் பீதாம்பரமும்
வாணி கேள வனுக்குவஸ் திரமும் புரிநூல்
பூண மரர்க்குப் புதியவஸ்த் திரமும்
பூமி யில மனிதர் புடையவஸ்த் திரமும்
தாம து கொடுத்த தந்திரமந் திரமும்
சேமமா யீசர் சிந்தை தெளிந்து
மான ரக்ஷக ரென வாய்மை புரிந்து
ஞானமும விருது நலந்தரப் பெற்று
தந்தினுக் கேகதாய் சவுண்டேஸ்வரி
விந்தைய தாய்மனை வகமெனும பரி
இரதமுங் கொடுத்து மெந்த வேளையினும்
பரிவுட னென்னைப் பண்புட னினைத்தால்
வந்து மக்கான வரமது தருவனென்
றந்தரி சொல்ல வவள பதம்பரவி
வாரிதிதிவு வனமுங் கடந்து
டாருல கரிய பாற்கடல தன்னில
அச்சு தனுக்குப சாரமு ஞ் செய்தனர்
மெச்சி நம்பாலவர வேண்டிய காரியம
சொல்லுவீ ரென்று சுகமுடன் கேட்க
நல்லவை தந்து நமக்கவை தானும்
காசினி மானங் காத்திட வாடை
நேச மதாக நிலைபெறத் தருவோம்
மென்றவர் சொல்ல யீசனும் நாமும்
நவொருரு வடிவாய் நயமிருப் பதனால்
நீரிருவர்க்கும் நிச்சயந் தனயர்
காரணனாய்க் கமல தாற தருவோம்
அதர்தனில் சிருதற்க் கமுற வெதிர்த்தால்
யகல்செய சேமி யிதெனத் தந்து
தானவ ரனுப்பத் தந்தினுக் கேக
ஆனதோர் வழியி லதிசயமுண்டு
மாடமுகா கூடமதில் மடங்காவு
நீடியவதிருர் நிசவடிவாகி
கூடியசிருதர் கூட்டமுங் கண்டார்
சோடச தானஞ் சொர்ணமுந் தருவோம்
வர்த்திமொன்று வாய்மை யதியம்ப

இந்தநல் வசன மியம்பிய ததினால்
இராஷ்டதர் மாய்கை நடப்படி யென்று
கூசசமில் லாமற் கோரி நடந்தார்
அவ்வுரு மாற்றி யவரிராக் கதராய்
தவ்விபின வந்து தான்வளை த்திடவே
சக்கர மறுக்கத் தனைமக ளேந்த
மிக்கதேவாங்கர் விநத்திடச் சமரில்
துஞ்சினபேர்கள் துகைய்யி லிரட்டி
மிஞ்சி யெதிர்த்திட மிகமன மலைவாய்
சிம்ம வாகினியைச் சிந்தையில் நினைத்தார்
அம்மையுந் திரிசூலமுமதை யேந்தி
வந்தமர்க் களத்தில் வலியவி ரட்சதனை
நைந்திட வருத்து நாடி டவமரில்
சிந்திய ரத்தர் திரளொரு கோடி
நிருதர்களாக நேரிடும் டைகயை
மரவுசெய் ரட்சத மாயனை மிதன்று
சித்தமறிந்துதே வாங்கவை யழைத்து
உததமிகுல மோதிய வலரும்
தந்திருக்கதனைச் சதித்திட வென்று
புந்தியில் நினைத்துப் பூமகள் வடிவாய்
நாவதைநீட்டியி ரட்சதர் குருதி
தாவி வருவதைத் தானேயருந்திச்
சமரதுமுடிக்க தவுத்யமா போதன்
யெமையினி சசெயிப்பா ரில்லையிங் கெனவே
விண்கள தந்திட வீரியம் பேசினர்
கிண்கிணி யாக்கிக் கிளர்த்தவே சரித்தான
கோளரி காலைக் குறுகியே பிடித்துக்
காலிங் கார்ப்பாய் கடனெனக் கென்று
அடவுட னுரைக்க யவரைத் தேவாங்கர்
யிடமதிற் செயரென் றிருமென வுரைத்தான்
தன்முலை யமுது தந்ததிற் சேடம
பன்னிய பன்னலாய் பாரதமக் குதவினன்
அன்னைதன் பாத மன்புடன் பரவி
கயிலையங் கிரியைக் கண்டவரேகி
அறிவுட னிருந்தா ரவர்திறங் கண்டு
வானவர் மலர்மழை வந்துபொழிந்தார்
ஞானும் பிகைக்குமி லட்சிமிதனக்கு
மோனமா மகட்கு முபர்மேரற் புடவை
சேமமதாக தேவர்கள் பதிசூழும்
ஆமெனு மூன்னூற் றறுபது வர்ணம்
சேயமாம புடவை நசசயங் கொடுத்தார்
பிரியமுடன் கசப் பிர்மாமகவி
சரியெனுந் தேவ தத்தை யின்னுஙை

மங்களா கரமா மணமது முடித்துப்
பொங்கமா முத ஞூர்ப்புரி தனிலிருந்தார்
இப்படிமூன் றவ தாரமாயிதுவே
தப்பாதுவிசயா தரப்புட்ப தந்த
வைவேதாள வலரிசி மிக்க
தெய்வத சாலி திறல்தாசு மய்யர்
இசைதந்து வாயு வென் றேழவதாரம
பிசகிலா துலகிற் பெருகு தேவாங்கர்
ஒருபதினாயிர முயர்குலம் தன்னில்
சருமமா மென்றே தானுரைத் தருள்வோன்
சுந்தரவ ளிரதங் கதிபுரிதுரகன்
மதிதமிழ் சுருளி மலதுடி வளையகன்
வந்துமா முனிவர் மாதவஞ் செய்யச்
சொந்தம தாகுஞ் சுருளிநன் னதியார்
பொங்கிய பழனமுப் பூவதுவிளையும்
மங்களஞ் சேரும் வஞ்சிநன் னாடன்
மதிதவழ் சிகர மாடமு மகரம்
புதுமைசேர் முதலூர்ப் புதுவை நன்னகராள
மேலிட்டமர் செய் மேவலர் படையைக
காலிட்டிடருங் கவனவாம் பரியான்
தெண்டிரைக் கரைச் சேறுபோ லாக்கி
அண்டர்கள் வெருவ வடர்த்த குஞ்சரத்தான்
மற்புயமீதில் மல்லல் பெற்றிடவே
முப்புரி நூலணி முல்லைமா லிகையான்
கற்றவ றெளியோர்க் கமுதுதந் திடவே
முற்றமதனிலே முழங்குமும் முரசான்
பஞ்சவர்ணக் குடை பகல்தீவட்டி
கொஞ்சிய கருடக் கொடிவிரு துடையவன்
மவுனருத்ருட்ச மாலிகாபரணம
இவைபுனை இராமலிங் கேஷாசொல் லாணையான்
கோசலராவுங் குண்டப்ப போசன்
தேசயர் தாந்தி யப்ப தெய்வேந்திரன்
தென்னருணாசலன் சிக்கண திரன்
மன்னவன் சிக்கு வயிரணபூயான்
சுந்தரன் சுப்படன் சுகம்பெற வாறுபேர்
தந்தைதா னென்றே தரணியி லுதித்தவன்
பட்டாபி ஷேகன் பகர்சரி டணவா
யிஷ்டமதா மென்றின்பமுற் றருள்வோன்
வளமல்தேசப் பதிகொண்டரங்கி மால்
உளமகிழ் புதல்வன் பழகிடப் பெந்திரனை
மருகனென வாக்கிப்போன் மல்லய தீரன்
அருள்கொண்டரங்கி செட்டி கன்பயர் தாத்தன்

இந்திரன்சிவசங்கரேந்திரனுதவிய
தந்திரன்வெள்ளைச் சாமிமல்லயனைப்
பேரென்னறுரைக்கும் பிரபலயோகன்
தாரணிவயலூர் சவுடணபூமணை
இத்தலம்புகழ வியலிசைப்பெருக
மைத்துனனென்றேவாஞ்சை யுற்றருள்வோன்
தாதுயர்முல்லைத்தாரே புனையுங்
கோதயர்மோகன் குண்டுப்பமைந்தன்
பாவலர்புகளும் பழனியப்பேந்திரன்
பூவளஞ்செய்யப் புனிதமதாக
வந்திடுமன்னர் மன்னியர்செய்கை
தந்திரமதனைத் தானுரைப்பதுவே

விருத்தம்

தற்பரமெஞ்ஞான சிவ சத்திகவுமாரிசவு டம்மை தேவி ,பொற்பத பூசனைபுரியும் பழனியப்ப மகிபாலன் புகழ்நன்னாட்டில்,உற்பனமா மருதகிலஞ் செய்வளங்கை வளமெனமுன் னோர்கள்கூறுஞ், சொற்படிசெய் தருள்வீர பாண்டிநகர் மூத்தபள்ளி தோன்றினளே,

---

மூத்தபள்ளி வருகிற சிந்து.

கண்ணர்வடி வங்கரிய-வண்மைக்குழல்முடித்துக்-கைவிரல் நெளிமோதிரங் காப்புமணிந்து,பெண்ணிவடன் காதில் வச்சிர மின்னவே பணி புனைந்து பெட்புறு தங்கத்திலன்னக் கொப்பதுமிட்டு, திண்ணமாகவே கண்ணுளர் பண்ணிய பொன்தாலிகட்டி தென்னவனெனும்புதுவை மன்னன்புகழ்சேர், பண்ணையிற் குடும்புசெய்யும் பள்ளனுக்கிசைந்த வீர பாண்டிநகர் மூத்தபள்ளி வள்ளி தோன்றினள்.

பூங்குயிலனைய சொல்லி வீங்கவர்தமையும் வெல்லப்-பொட்டு நெற்றியிற் திலகமிட்டு நகைத்து, தாங்கியசிற் றிடை வர்ணப் பூந்துகிலுடுத்தி யன்னந்தானென்ன நடந்து மின்சொற் றுனே பகர்ந்து, தேங்கிழனியுரு சலிக்கவோங்கிய முலை குலுக்கிச் சேமமதாகவே மயில் சாயலுகந்து, பாங்குயர் பழனியப்ப மாதவன் பண்ணைக்கிசைந்த- பள்ளனுக்கு மூத்த பள்ளி வள்ளி தோன்றினள்.

தரு-இராக-மோகனம்-பல்லவி.

மூத்தபள்ளி வள்ளி நானே-தாராபுரமு முதனூரதியுத்தர நானே

அநுபல்லவி.

பார்த்திபன் பழனியப்ப சேத்திரம் வயல்களெங்கும்
பண்ணைவளம் பார்க்க வரும் பள்ளனுக்கு நேத்தி தரும் மூத்த

சரணங்கள்

அரிவைப்பருவமானேன் குடும்பஞ்செய்தி வதுவறியாமல் போனேன் -தெரியுமினிமேற்றானே இந்திரசாலம் -செய்தாற் பயப்படேனே - சரியாய் தராசுநிறை தப்பாதெந்தனெற்பேரைப்-பிரிவாய்க் கொடுத்தாலொன்றும் பேசாதிருப்பேனென்று மூத்த
மாரி யென்னைப் பெற்றெடுக்கவே யவடனங்கை. வல்லிமுலைப்பால் கொடுக்க [வே
காரிமனையாளிருக்கவே பட்சேரியார்க ... ... ள்
காவலன் குடி லடுக்கவே-சீர்பெரும் செல்வச் செருக்குஞ் செப்பவொண்ணாதே பெருக்கம்-பாருலகெல்லா மறியும் பார்த்தவர்க்கல்லோ தெரியும் மூத்த பள்ளி

விருத்தம்.

அன்னைபிதா வுரைமணிமர் திரமெனவுந் திருக்கோவி லவையா மென்றே, நன்னயம தாய்ப்பணியும் பழனியப்ப பூமன்வள-நாட்டுப்பண்ணை, தன்னில் வரு மூத்தபள்ளி யதிகாரனார் வதனமதி தனைக்கண்டப்பாலுன்னிவரு மிளைஞர்துதிப் பார்த்துதியா தாரிலையிவ்வுலகிற்றானே

இளையபள்ளி வருகிற சிந்து.

வாய்த்தமைக் குழல்முடித்து பூத்த முல்லைப்பூ வமைத்து மட்டிலா நிலாப் பிறையுஞ் சுட்டியுமிட்டுக், கோர்த்த முத்து மூக்குத்திப்பொன் சேர்த்து மேலிடுதண்டொட்டி, கோதிலாத நாகவடங் காதிலணிந் து
சேத்திரனனுதற் திலகஞ் சாற்றி மஞ்சனை கந்தரம சேரிடுங் கதுப்பிலிட்டுப் பார்வை சிமிட்டி பார்த்தனள் புதுவைநகர் கார்த்திருந்த பள்ளனுக்குப் பள்ளியென திளையதாரஞ் செல்வி தோனறிஞ ... ... ள்
மாதிவள் தெந்தனப்பேச்சும் போதவே சந்தனப்பூச்சு-வட்டமிட்ட கொங்கை மீதி லிட்டதொய்யிலும், ஓதுயி ரம்பைத்துடையுஞ் சோதிமின றுடியிடையிலுச்சித நாரணவர்ண ச்சேலையுடுத்தி, போதவெள் ளிலைமடித்து வாய்தனிலே மெனவெறுதிக்கிப்-பொங்கமாம்பட் சேரியாரை யங்கேமயக்கி. சீதரன் பழனியப்பன நன்னடிமைப்பள்ளனுக்குச்-செல்வியென வேபுதுவைப் பள்ளிதோன் றினள்.

தரு-ராகம் மோகனம் பல்லவி

செல்விபுதுவையூர்ப் பள்ளிநான் மதுரிதஞ்சொற்
செயினைமின் னென்பரென்னைத்தான்

அநுபல்லவி.

வல்லவன் பழனியப்ப மாமுகில்தன் பண்ணைவாழுஞ்
சொல்லவுஞ் குடும்பனுக்குச் சொந்தமா மிளையபள்ளி, செல்வி

சரணங்கள்.

வேற்றொருவர் தம்மைப் பணியேன் தேவாங்கர்குல
 மென்றவர்கள் தம்மைப் பணிவேன்
போற்றுவேன் சவுண்டம்மனையே அப்பாற்பார்த்து
 போய்விடு மென்பாவ வினையே
நாற்றிசையெலா மறியும் நன்மனை மென்மேற் சொரியுஞ்
சாற்றினே னெந்தன் குரியுந்தப்புமோ விளித்தெரியும் செல்லி
வைகையுஞ் சுருளித் தேனிமுக் கூடற்கங்கை
 மானிலத்தி லபிமானி
செய்கை மூள்கிலரஞ் ஞானியதிற் படித்து
 தீர்த்தமாடுவோர் மெஞ்ஞானி
உய்கவேயவை தடுத்துவோங்கியவனை முடித்து
கைதவன் பழனியப்ப காண்டிபன் புகழை வாழ்த்தி செல்லி

விருத்தம்

தெள்ளுதமிழ்க் குதவிய குண்டப்பனைத்தன் புதல்வனெனத்
 தினங்கொண்டாடும்
வள்ளலெனும் பழனியப்ப மாதவனுக் கடிமைபுரி
 மள்ளன்றன்பால்
எள்ளாழவும் புரங்கொடுகொ தெதிர்த்துமதயேளமருக்
 கினை யாளிந்தப
பள்ளிசெய்யும் வல்லமைபோலி யாவர் செய்வார் கொக்கோகம்
 படித்த பேரே

குடும்பன் வரவு சிந்து.

புள்ளியுருமாலுக்கட்டி மள்ளியர்தமைப் பகட்டிப்
 போதவே சிலம்பங் கையில் வாணத்தடியுந்
துள்ளியவீசை முருக்கி வொள்ளிய கச்சை யிருக்கித்
 தொட்டு வளிக்குஞ் சபாது பொட்டது மிட்டு
கள்ளுஞ் சாறுயஞ் சுள்ளுதண்டு கொள்ளு லகிரியுங் கொண்டு
 காங்குச் சல்லடமுந் தொட்டுப் பாங்காய் நடந்து
வள்ளல் பழனியப்பேந்திரன் பண்ணைவளம்பாற்கி ராமன்
 மைந்தனுடையாக் குடும்பன் வந்து தோன்றினன்

குடும்பன் பராக்கிரமம்-வேறு-சிந்து.

நாளுஞ் சவுண்டேஸ்பரி திருக்கோவில் வலஞ்சென்று
 நடவாதார்காலை பேற்கால் மரமாக்குவேன்
ஆளுங் குலதெய்வமென்றவள் பதம் பணியாமல்
 அய்யமுற்றோர்கை வள்ளைக் கையாக்குவேன்

வாழும் பழனியப்ப திரன் றனதுசொல்லை
மருத்தாருடல் பரப்பாய்த் திரித்திக்கொள்வேன்
கேளும் விபேகமன்றித் தாளாத மூடரென்று
கேட்டாற் பகடென்றேரிற் பூட்டுவேனாண்டே
தொழுதாண்சுவையிற் புவியுழுதானினிதென்றவ்வை
சொல்லும் பழமையதுவெல்லாம் நிசமே
பழுது வருதேயென்றும் பருவகாலமுங் கண்டு
பயிர் செய்பவற்கு வேணபாக்கியமுண்டு
நழந்தமிட்டடியே பெரியோர்களஞ் சொற்படியே
நானறியா துலகந் தானறியுமோ
தொழுதகண்ணீசர் பதம் பணியும் பழனியப்ப
சுமுகன்பண்ணைக் குடும்பனுனே யாண்டே

தரு-பல்லவி.

ராமனுடையாக் குடும்பனுனே யாண்டே

அநுபல்லவி-

ராமலிங்கரைப்பணியும் பூமன் பழனியப்ப
நன்னயன்புரவுதோறுஞ் சென்னல்விளையச் செய்திடும் ரா

சரணங்கள்

சூரூர் திருச்சுளியும் பள்ளிமடமே யெனக்
கீரூர் திருச்சுளியும பள்ளிமடமே
தேரூரவல்லவன் கரியமாலே யரைத்
தேரூர நானதற் கரியமாலே
நீரூருந் தாமரை நிறைந்திருக்கும பொய்கைக் கரை
பேரூருலகமென்று பேசுவரெனக்குமுண்டு ரா
நாகூர் நடுவிலொரு பள்ளிவாசலிங்கே
நயமான தெந்தன் சின்னப் பள்ளிவாசல்
வாகாய்ச் சந்தஞ் சபாதெல்லோரும பூசல் மிக்க
மனமதனுக மங்கலையோதிப் பேசல்
ஏகபோக சய்யோகமாக யிருக்குமிடம
ஆகையினல் பகர்ந்தேனாண்டே நீர் சொல்லக்கேளும் ரா

விருத்தம்.

இருவிதிய மதுபடைத்துக் கின்னொரர்பீருனெவெற் றிருவுலாவ, வரு நிருபன் பழனியப்ப மகராசன் தனைப்புகழ்ந்து வளஞ்சேர்பண்ணைப், பிரபலமாகவரு மள்ளியர்கள் மள்ளாகலம பெற்றிப்பேசி, மருவுலவு மலர்கள்குடித் தரமகிமை யதுபெருமை வுரைத்துவாரே,

பள்ளியர்கள் வரன் முறைமைச் சிந்து.

ஆதிநகர் பத்தாயிரங் குலாதிபதி மால் பழனி
யப்ப மகிபாலன் முன்னோர் செப்ப முடனே
சோதி சவுண்டேஸ்பரிதன் பாதமலரைப் பணிந்து
சொற்றிகிரிவாளலகுங் கைப்படைபெற்று
வாதுசெய் நிருதர்குலம்வேற றக்களைந்து நலம்
வாய்த்த முதனூர்ப் புதுவைச் க்ஷேத்திரஞ்செய்தார்
யீது நிசமென்றவர்கள் கூடவந்தாரென்றனர்கள்
இங்கிதக் குடும்பன் மூத்த பள்ளி நானுண் டே

வேறு சிந்து.

வண்டார் குழலார் மையல்கொண்டு மடலெழுது
மாரன் குபேரன் மனுவாரனெனவே
கண்டு நண்ணார் நடுக்கங்கொண்டு திறைக் கொடுத்து
காத்து நின்றனுதினஞ் தோத்திரஞ் செய்யத்
தண்டமிழ்க் குபகாரன் கொண்டரங்கி வசீரன்
றனையன் பழனியப்ப தாஷ்டகன்றன்னை
யெண்டிசையிற் செங்கோன்மை யென்றுஞ் செலுத்தவென்று
யெங்கள் சவுண்டேஸ்பரி தந்தனள் வர மே
சேமநிதி படைத்த புதுவைநகர் புரந்து
செல்வியெனப் பேர்படைத்தேன் செல்வத்துடனே
மாமன் மகள் நானென்றிராமியைத் தூதனுப்பி
மயக்கி யென்றன்னைத் தன் கைவசப்படுத்தி
சேமமெனப் பகட்டி ராவினிற்றாலி கட்டிச்
சேர்த்தான் குடும்பன் வந்து சேர்ந்துதென்னவே
பாமாதருள்பெருகும் பழனியப்பேந்திரன் பண்ணைப்
பள்ளனுக்கு நானிளைய பள்ளி காணுண்டே

போட்டிசெய் மருவாரை யீட்டியலகு கொண்டு
பொருதிச் சமரை வென்று விருதுநிலை
நாட்டினான் செந்தமிழ் நன்னாட்டினான் செயஷத்தம்பம்
நாட்டினனிப் புவிநன்னாட்டிலதிய
வெட்டிலெழுதி வைத்துக் கூட்டித் தொகை சேர்த்தாலு
மெண்ணத்தொலையாதவன் புண்ணியங் கண்டீர்
[illegible] சொக்கலிங்கேந்திரன
தன்னவன் முதனூரு மன்னவன் காணுண்டே
பதருங்கசப்ரமாவின் மகமாந்தேவதத்தையைப்
பாணிக்கிரகஞ் செய்து தானுவருவால்
சகரமுதனூர் பெறுங்குன்றைத்தாய்த்தலமென்னுந்
தாராபுரத்தில் மிகப்பேரரசவே
அகமகிழ்ந்து தேவாங்கருளால்பத்தாயிரவத்
கட்டமை யென்றேன் முன்னோர் வந்தஞ்சிப் பணிந்தார்
மகராசன்றென்புதுவை நகரான் பழனியப்ப
மன்னவன் பண்ணைக் குடும்ப னானே யாண்டே

விருத்தம்.

தென்னாட்டு மருவாரைச் செயித்ததுபோல் மருவாரைச்
 செயிப்போமென்று
சொன்னாட்ட மிருதனமும்ஞ் சூது கயல்மள்ளியருந்
 தோகைமாதர்
பொன்னாட்டுக் கரச நிகர் புவிக்கரசன் பழனியப்ப
 பூமன் வாழும்
நன்னாட்டு வளமையைப்போ லென்னாட்டி லிலையெனவே
 நவிலுவாரே

நாட்டுச்சிறப்பு சிந்து.

கொக்கெலாங்குயி லேறியிருக்குங்
 குயிலெலலாம் பொழிலெங்கும் நெருக்குந்
திக்கெலாஞ் சிறுதென்றல் வந்தோங்குந்
 தெங்கலா மிளநீர் கொத்துத்தாங்கும்
இக்கெலா முத்தினங்கள் விளைக்கும்
 யிசைத்து மள்ளியர் வாரிக் குவிக்கும்
விக்கிரமாரன் பழனியப்பேந்திர
 வேள்பெருங்குன்றை நாடெங்கள் நாடே 1

காணும் பொய்கையிற் சேருங் கமலங்
 கலந்து மேவியிருக்குங் கமலம்
வேணாதம் பகர் வண்டினங்கள்
 மிகுத்த கீதமிசை வண்டினங்கள்
பேணியே மலரிற்றிருமங்கை
 பெருத்த ஆசலென்றுடிடு மங்கை
தாணுவைப்பணி குண்டப்பனைப் பெற்ற
 தந்தை பாண்டி நன்னாடெங்கள் நாடே 2

நகரச்சிறப்பு.

வேதமோதிய வேதியர் மாடம்
 வேந்தர் சூழவையுங் கொலுக்கூடம்
நாதகீத முளங்கும் விடுசடம
 நவிலுகின்ற நல்லோரா குரு படம
மாதராய் செயமங்கலம் பாட
 மலர்மடந்தை நிதம் விளையாட
நீதிசேரும் பழனியப்பேந்திர
 நேசன் வாழ் முதனூரெங்க ளூரே 3
முன்றிலெங்கு மவன் முரசார்க்கு
 முதிர்ந்த செந்தமிழ் வாசனை சேர்க்கு
நன்னூ பூமகடான் முகம் பார்க்கும்
 நன்மனைத்தோறுந் தவிலவதுண்டாக்கும்
நன்றுமே வுண்டேன்பரி கார்க்கு

யாவற்கும் நிதியம் பெற நோக்கும்
வெண்திமேவும் பழனியப்பேந்திரயால்
வீரபாண்டி நல்லூரெங்கள் நாடே 4
கறையிற் கண்டது விண்மதியாகக்
கலங்கக்கண்ட தொன்றூர்மனபாகம்
முறையிற்கண்டது வேதவியோகம்
மூன்றாலைக் கண்டது தேவாங்க ராகம்
இறையக் கண்ட தலையிற் பிரபாக
மிசைக்கக் கண்டது வேலனுராகம
தறையிற் கண்ட தருணைசலேந்திரன்
தங்கை வாழும் பெருங்குன்றை நாடே 5

செல்லக்காண்பது நல்லவர் பாவக்
தெரியக்காண்பது ஞானியர் கோப
வெல்லக்காண்பது மாய்கையின் சோபம்
விரும்பக்காண்பது வேதன லாபம்
சொல்லக்காண்பது மெய்பிரஸ்த் தாபம்
துலங்கக்காண்பதுவே மாணிதிபம்
வில்லிற்பார்த்தன் பழனியப்பேந்திரன்
விலபகன்பாண்டிநன ருடெங்கள் நாடே 6

விருத்தம்.

மாதர்களாதிகமோகன் வலரிஷி பாதம் போற்றுஞ்
சீதரன் பழனியப்ப செயதரன் புகழை வாழ்த்தி
மூதரிவதனுற் பள்ளி மூத்தவளிளைய செல்வி
கோதையரிருவர் கூடி குயிலிசை கேட்கின்றாரே

குயிற்சிந்து

தேவிசவுண்டேஸ்பரிதன் பாதமலரைப் பணிந்து
சிந்தைதனில மரவாமற் கூவாய் குயிலே
பூவுலகி ராமலிங்கசுவாமி வயிரவசாமி
பொன்னடி பரவி நிதங்கூவாய் குயிலே
ஆவலுட னிணையிற்கருப் பணசவாமி வீரமல்
லம்மைபதம் பரவியே கூவாய் குயிலே
மூபர்தம்மிலிருவர்சொன்ன ரயமால் கண்
முத்திதரவெனப் பரவி கூவாய்
கட்டழகனுதிமுதற் ப யதற கவி வேநகன்
கரியமலை குலந்தழைக்கக் கூவாய் குயிலே
மடமியர் குண்டப்பனருள் பழனியப்ப மகிபாலகன்
மகராஜனென வாழ்த்திக் கூவாய் குயிலே
அபரிதி தேவாங்கர் குலதிலகன் பழனியப்ப
துரந்தரிகன் புரந்தரனை நிகர்செல் லரிசசந்திரன்
செயரொனுங் குண்டப்ப நிரன் தொர்நியப்பழகில்

செல்வருணாசல வசீகரன் சிக்கணவேள்
சிக்குருபிரணவ சுப்பையன் வயிரிசுப்பணேந்திர னெனில்
செயதர கெம்பீர னதினி நயவுதாரன்
மக்கள் பதினார் பெருகமிக்க செல்வந் தழைத்தோங்க
மனு நீதி புரியவென்று கூவாய் குயிலே
ஆண்டவரைப்பணி வீரபாண்டி நகர் கரணிக்கன்
ஆண்டியப்பமுகில் தழைக்க கூவாய் குயிலே
தாரணிபுகழ் மேதையநகர் கொண்டரங்கி முகில் தனயன்
சற்புருடன் பழனியப்பன் றனை வாழ்த்துங் குயிலே
கொங்குலவு மலர்த்தாமன் மல்லய வசீரனருள்
கொண்டரங்கிவேள் செழிக்கக் கூவாய் குயிலே
செங்கமலவதனன் கொண்டிலு பூமன் போளிசெட்டி
தீரன் சுப்பயனை வாழ்த்திக் கூவாய் குயிலே
தருமநெறி தவறாத முத்திசெட்டி சுப்பய்யனை த
தனதனென வனுதினமுங் கூவாய் குயிலே
துருவனெனும் மொன்னுருமேந்திரன் திருமணன் பெடது
சுகமாக வாழ்ந்திருக்கக் கூவாய் குயிலே
ஒன்னுசெட்டி சித்தம் சிம்மேர் புதல்வன் சுப்பய்யனை
யுலகமெங்கும் பிரபலிக்கக் கூவாய் குயிலே
நன்னயன் பூசாரி மல்லயனருள் சொக்கலிங்கம்
நன்றாக வாழ்ந்திருக்கக் கூவாய் குயிலே
கொண்டணவ சீரனருள் பெருமாள் வசீகரனைக்
கோமனெனத் தினம் புகழ்ந்து கூவாய் குயிலே
மண்டலமெலாம் புகழ் சிந்திலச்சேரி நாட்டாண்மை
வயிரவனை மிகத் துதித்துக் கூவாய் குயிலே
தேன்பொழியுங் கோம்பை நகர் தேவாங்கரனைவோருந்
திருமென்னாளும் பெருகவென்று கூவாய் குயிலே
சான் புகழ் பண்ணைப்புரங் காமாக்ஷி மகிபாலகனை
நன்றாக வாழ்த்தியே கூவாய் குயிலே
தேச ரெங்கநாதபுரம் பூசாரி வயிரணனைச்
சிந்தைதனில் மறவாமற் கூவாய் குயிலே
கரைசைநகர் மணியமல்லய மூக்கமணியமுகில்
கன்னன் மல்லயனை வாழ்த்திக் கூவாய் குயிலே
சக்கமநாயக்கபுரம் அருணாசலேந்திரய
சற்புருடன் சுப்பய்ய தயாளகுண சீலன்
மிக்க தர்மவான குருவணேந்திரனை [illegible]
[illegible]ன்மேலும் வாழ்ந்திருக்கக் கூவாய் குயிலே
அஷ்டட[illegible] புகழ் மணியம்பட்டி மல்லய்யசெட்டி யருள்
அனவரதகல்யாண[illegible] கனிகர் கனவான்
மடலவு மலர்த்தாமன மல்லய வசீகர[illegible]
மகிபாலனெனப் புகழ்ந்து கூவாய் குயிலே
செப்பு வயலூர் சுப்பஞ்செட்டி சவுடண தீரன்
சிங்கேறு வேலப்ப தீரன் மனுவுதாரன்
மற்புய தயாளு சென்னவயிரண கெம்பீர னிவர்

மாநிலத்திற் றழைத்தோங்கக் கூவாய் குயிலே
புதுவைநகர் சவுண்டி செட்டி ராமலிங்க வயிணரவேள்
புகழ்பெருக வென நிதமுங் கூவாய் குயிலே
மதுரிதஞ் சொலல்லிநகர் நாரண சுவாமிதனை
மாநிலத்தில் மிகத்துதித்துக் கூவாய் குயிலே
பொங்கு புநற்சுருளிநதி தேனிநதி வைகைநதி
போதவரவெனப் புகழ்ந்து கூவாய் குயிலே
இங்கிதமாய்ப் பழனமெங்கணு முப்பூ விளைய
யிரவு பகல் மறவாமற் கூவாய் குயிலே

விருத்தம்.

கல்லானை பொசித்திடமுன் கரும்பு கொடுத்தானையுயர்
கனகமேரு
வில்லானைத் தினம் பரவும் பழனியப்ப மகிபதி
விற்பன நன்னாட்டில்
எல்லோருஞ் செழித்திருக்க திங்கடொறு மும்மாரி
யியல்பாய் பெய்ய
வல்லாண்மைப் பள்ளரெல்லாந் தெய்வதிலை வணக்கமது
வளுத்துவாரே

தெய்வ வணக்கச் சிந்து.

மூலமதில் முளைத்தெழுந்த முத்திவிநாயகனே
மூவுலகி லெவ்வுயிற்குந்தானெனுந்நாயகனே
பாலமதிற் செழுஞ்சுடராய் முளைத்த கண்ணீசுரனே
பார்பதி பங்காளவருணாசல யீஸ்பரனே
சூல கபாலீ கவுமாரி யம்மைத் தாயே
சூட்சி பகபதியே சவுண்டேஸ்பரியும் நீயே
தாலமதில் மோன மவுனதி சிவகாமி
தாரணியில் ஞானமுறை ராமலிங்கசாமி

அற்புதமாதவனே வீரப்பய்ய மாதே வா
அளகுலவுஞ் சோலைமலையய்யா துணை நீ வா
சொற்பெரிய சன்னாசி வீரமல்லம்ம தேவி
சுருளியணைக் கருப்பண சுவாமி நல்ல பூமி
பொற்புயர் பத்திரகாளி துற்கை மகமாயி
புவனதிரி புரைவாலை பூவையே செல்லாயி
உற்பன மேவிய குரு வீரப்பய்யனே நேரா
யுண்மையுட னெமக்கு வரந்தந்திடவும் வாராய்

மாதவமே புரிந்தசென்ன ராயாசலடையாண்டி
மள்ளர் தமக்குதவி செய்ய ருஞ் சகுனியாண்டி
தாதுவைங்காயிற் கன்னியாத ரெருபெருந்
தாங்கள் துணையாகவுமே சக்குநாயககரே வாரும்
போதமெனுஞானி வயிரவசாமி வலவா
பூமகத்திசை பு வைகளுரது காவலவா
தேடரும் பழனியப்ப மெய்யரு நன்றுடு
செழிக்க மழைபெய்து வெள்ளம் வரத்தருள்வீர் வரமே

விருத்தம்

தருணை கிசர் காதலவான் தேவாங்கர் குலதிலகன்
சுபரிற் பெருயர்த.
மருவலரை செயிற்ற சிம்மேர் பழனியப்பன்றனது பண்ணை
மள்ளரெல்லாம
பருமமது தருணமெனக் கண்டறிந்து பாக்கியமும்
பலன மேமெபறுவர்
திருவடேன தெய்வதிலே தான் வணங்கிப் பெலியூட்டுத்
தருவதாமே

சிந்து.

ஆனைமுக வேதியற்கு மோதகங் கடலை யவ
லக்கரையுடன படைத்த முக்கனிகளும்
நானிலமெலாம் பரவு மாரியம்மன் கோவில் முன்பு
வெள்ளாமலரி வெட்டிப் பெலி கொடுப்பீர்
மீனமுதுடன் கரியநானிகுக்குடத்தையு
மெய்சிய செவலர்ண்டியயமைக் கிரவசபடைப்பீர்
மோன மடனஞ் செயுஞ சலனுச்ச யடபனுக்கு ரொட்டி
மூலமாவ கோரக்கா மூலிகைதத்தெருயர்

மற்புயனெனப் பகர் குண்டப்பன் குலதெய்வமெனும்
வயிரவசாமி வீரமல்லம்மனுக்கு
பொற்புடவை மிக்கபரி வட்டமுந் தீபதூபமும்
பொங்கலுந் தேங்காயுடைத்துப் பூசனை செய்வீர்
உற்பனமிகுந்தனைக் கருப்பணசுவாமிக்குப் போ
தெருகுத்திச சாரூயமும் பெருகவைப்பீர்
விற்பனமனாலும் பழனியப்ப மகராசன் பண்ணை
மிக்கநெல் விளையவென்று வேண்டிப்பணிவீர்

விருத்தம்.

ஆகம புராண முறை சகரமுதனார் பெறுங்குன்
றை யின்மிக்கான
கோகனக மலர் வதனன் பழனியப்ப நன்னய சற்
குணவான் பண்ணை
நாகரிக மள்ளரெலாந் தெய்வமிலை பலியூட்டு
நன்றாயூட்டி
வாகுடனங்கே பணிய மூத்தபள்ளிக் காவேசம்
வருவதாமே

மூத்தபள்ளிக் காவேசச் சிந்து.

பட்சேரியில் மள்ளரே கும்பிட்டுத்தெய்வங்கும் பிட்டீர்
பார்த்திடீர் கண்டதிசெயந்தன்னை யேன் மறந்திட்டீர்
சிச்சிலச்சை யற்றல்லோ குடும்பன் வந்திருக்கிறான்
சித்தாந்தைபக்கு முளிபோல கண்முளிக்கிறான்
அசசமும் சத்தியமு மெத்தவுண்ட வளிடம்
அத்தை மறந்து கும்பிடச் சொல்லுவீர் மனத்திடம்
பச்சமந்த சின்னப்பள்ளி மீதில் வைத்த காதகன்
பழிப்பானென் மீதில் வந்த தெய்வத்தையும் பாதகன்

சிந்துகவி பாடுவேனே தாலே லேலேலா நன்றானே
திருடிக்குத் தெய்வமிலை யென்றொருவன் சொன்னானே
அந்த அவுசாரிக்காணையில்லைக் கேளு மென்றேனே
யதற்கொன்றும் பேசவில்லைப் பள்ளனொன் சோருண்ணானே
தந்தபலியூட்டுத் தெய்வமெல்லா மொப்புக்கொண்டுதே
சலியாமல் மேகவிண்ணிற்று னெழுந்துநின்றுதே
யிந்த நாள் மழை பெய்திடுமெ யந்தியய்யனார்தன் முன்
னெருதுகட்டிப் பொங்க லிட்டே பணிந்து போற்றுவீர்

விருத்தம்.

திருமினருள் சேரருணாசல நிருபன் சிக்குவயிரணவேள் தன்னை
அருளியபிதா வெனுமால் பழனியப்பன் வளநாட்டிலன்பு கூர்ந்து
வருமனைய மன்னரெலா மூத்த பள்ளிக் காவேசம் வருத்துவாய்மை
பெருமையென வேளாண்மை வருகவென வந்தவகை பேசலாமே

குயவர் வரவு தரு

பல்லவி

குயவர் வந்தது நல்ல நேர மின்பங் கூறுவதே சக்கிரவர்ரம்

அநுபல்லவி.

கயவர்க்கொரு சக்கரங் காருத்தர் கையிலுண்டும்
நயமுற்றொரு சக்கரம் நமக்குண்டுமெனச் சொல்லும் குயவர்

சரணங்கள்

நெற்றியிற்றரித்த வெண்ணீறு மனநேசமரனைச் சிந்தை கூறும்
பத்திவயிராக்கியம் பாரும் நூற் பட்டுப்பட்டு வஸ்திரமிடை சேரும்
வர்த்தனை மெண்மேலு மார்பில் முப்புரி நூலும்
நித்யாநித்யங் கண்டு நிஷ்டை முடித்துக்கொண்டு குயவர்

நவகிரகங்களுக்கொரு கும்ப முன்னாள் நன்குலத்தோா தந்த இன்பஞ் செய்யுந்
தவத்தில்ச் சால்யவாகன னென்பன் அன்பத்தாறு தேசமுஞ் செயஸ்தம்பம் [நாட்டி
எவர்க்கும் நான்கு குலமெனச் சொல்பவருக்கும் பிலத்
தவர்க்கும் க்ருபனென்றே பவதரித்தனன்றே குயவர் வந்தது

ஓதிய தேவாங்கர் கோத்ரன்மூத நூர்புதுவைப் பதிச் சேத்ரன்
தாதுரை பங்கய நேத்ரன் சவுண்டேஸ்பரியைப் பணிதோத்ரன்
மாதர் மகிழ்ந்ததிமோக மாதாகிய மன்மதன் குண்டப்ப மாதவனைப்பெற்ற
தாதை பழனியப்பேந்திரனைவாழ்த்தி தங்களரியரபுத்திரனைப்போற்றி குயவர்

விருத்தம்.

பூமாது மலைமாது புவிமாது கலைமாது புகழ்ந்தென்னுழுங்
தாமாகவருள் புரியும் புதுவைநகர் பழனியப்பன்றனது நாட்டிற்
சேமாதி செயமாகச் சாத்தனையேளார் பூசித்திடமேவ மள்ளர்
மாமேதினியிற் புகழ யெருது கட்டி விளையாடும் வளஞ்சொல்வாமே

எருது கட்டிச் சிந்து.

வேந்தன் பழனியப்பேந்திரனமெனதென
மெச்சம் புதுக்குளத்தய்யனுருக்கு
வாய்ந்திடும் பரிக்குபவனுரு

வாரமுங் கொணர்ந்து
ஆலயந்தனில் வைத்துப் பொங்கலிட்
டர்ச்சனை செய்து மள்ளர் தமக்கு
மாலையுந் திருநீருங் கொடுக்க வாங்கிப் பூசினார்
செகதலம் புகழ பழனியப்பவேள்
செழித்த பண்ணையி லுரத்த காளைகள்
மிக வெறிவர மதுவை யூட்டி
விருது பேசினார்

கொக்கரித்து நல்லெக்களிப்புடன்
குலிலியிட்டவ ரெருது கட்டுவர்
அக்கரையுடன் வடத்துப் பூட்டை
யவிழ்த்து நடத்துவார்

கிடத்துடனே கைவடத்தினிற் பிணித்
திடத்திரத்துட னெதிர்த்த காளையை
அந்த்தினித்துடித்துக் கோபங்கொண்
டபிரான் பிடிக்கவே

அமரிட்டவர் செய்திர மொப்பென முன்
னதிரிட்டே வருங்கமலைச் காளையை
குமரிப்பள்ளியர் நகைக்க நயினாக்
குடும்பன் பிடிக்கவே

ஈச்சன் நமக்கு வாச்சுதென்ற முத்
திருளன் கட்டிய மயிலைக்காளையை
பாச்சல்காட்டி யேச்சி நீட்டி
பரமன் பிடிக்கவே

செல்லஞ் செருக்கில் வல்லமைபெறச்
செல்லன் கட்டிய புல்லைக்காளையை
மெல்ல நெருக்கி மீசைமுறுக்கி
வீரன் பிடிக்கவே

ஆருக்குமுளவோருக்கு மடங்கா நிற்குல
கரும்போருக்காளையை
சூரக்குடும்பன் வீரத்துடனே
சொல்லிப் பிடிப்பானும்

செம்பாக்குடும்பன் வம்பாகப் பிடித்
  தன்பாகக்கட்டுஞ் செம்போற் காளையை
முன்பாகச் சென்று தென்பாக நின்று
  மூக்கன் பிடிக்கவே

துள்ளிக்கொட்டிய பள்ளக்கொட்டுக்குத்
  துள்ளியே வரும் வெள்ளைக்காளையை
பள்ளத்தியர்கள் சொல்லச் சபதம்
  பரமன் பிடிக்கவே

மள்ளர்கூடி யெருது பிடிக்க
  மள்ளியரெல்லாங் குரவை முழக்க
வள்ளல் பழனியப்பேந்திரன் மகிழ்ந்து
  வரிசை கொடுக்கவே

சித்தசன்றரும் வரிசை வாங்கி
  செழித்திடுஞ் செகதலத்திலோங்கி
சித்தமகிழ்ந்து மள்ளர் தங்கள் பட்
  சேரி புக்கினரே

கலிப்பா.

பன்னுதமிழ்க் கன்பன் — பழனியப்ப பூமன்மகிழ்
பொன்னகரு மென்னும் புதுவைநகர் மள்ளரெல்லாம்
நன்னயமாய்த் தெய்வங்களை நாடோறும்போற்றிசெய்து
மன்னியகார் காலமழைக் குறிகள் கூறினரே.

மழைக்குறிச்சிந்து

நீத்த மிகவும் சுருளியாற்றில் வரவே குறி
  நேருதற்றி வானஞ்செக்கர்வான் மேருதே
கார்த்திகமாய்ச் சுழன்று சேர்த்தடிக்குதே முவிற்
  கண்டிருந்தாரு கணங்களுந்துடிக்கிதே
வாய்த்திடு மேகம் வெயிற்குச் சாய்த்தலருதே-பரி
  வட்டமா மதிமைசுற்றி யொட்டியூருதே
பார்த்திப னெங்கோன் பழனியப்ப மகிபாலன் பண்ணைப்
  பள்ளரே கொண்டாடிப் பாடிப் பார்த்திடீரின்றே

அக்கரையிற்றேனிநதியிக்கரைச்சுருளிநதி
  யல்லவோ நாயிரவினிற்செல்லலேனுமே

முக்கியஞ் சூழ்க்கம்புந் தேடிவைத்திடவும் வேணும் லாந்தல்
முப்பதுத் வரவழைத்துச்செப்பனிடுங்கோ
கைக்கிசைந்தகோலு மனவற்கிசைந்த தாழங்குடை
கட்டுவீர் துரையிற் ரேணிகட்டி வைத்திடீர்
சிக்கென மெழுகுதிரியைப் பதனம் பண்ணிவையும்
தெள்ளிமைப் பள்ளரேயுங்கள் வல்லமை கண்டீர்

விருத்தம்.

பஞ்சவர்ண டால்விருது படைத்த சிய்மேர்
பழனியப்ப மகிபாலன் வளநன்னாட்டில்
கொஞ்சி மயிலினங்கள் மயல் புரியுங்காலஞ்
கோமிசை யிந்திரதனுவுங் குறிக்குங்காலஞ்
சஞ்சிவி புற்பூடு புவி மருவுங்காலந்
தனித்த சிம்மாதமிது பருவகால
மஞ்சினங்கள் வரைதொரும் வந்துதிக்குங்கால
மழைகாலமிது சமயம் வரக்கண்டோமே

சிந்து.

சத்தியவாசகன் குண்டப்பவேளருள் புத்ரன் பழனியப்பேந்திரன்
தாரணியெங்குஞ் செழுத்திட வந்தெழுங் காரணிகொண்டு கெற்சிதத்
[திறல்
மெத்தவும் பாரதி மெய்ப்பரிசுற்று மிகுத்த கடற்புன லுண்ணவே
விரைந்து சூற்கொண் டுகந்து மேற்கொண்டெழுந்து காக்கை நிறங்
[கொண்டு
உத்தமர் பத்தாயிரங் குலத்தோர் கைபிலோங்கிய வாளென மின்னியே
லன்னலரஞ்சவே மன்னர் முன்றில் முரசொலிம்பதாமென முழக்கியே
நற்றமிழ்வாணர்க்கவன் கொடுக்கின்றருள் நன்னிதியாளுமதென்னவே
நாடெஞ் சுருளிமலைதனில் மழை கூடி மிகவும் பொழிந்ததே

கலிப்பா—தலவி—கிள்ளைகளோடு கூறல்
வில்விற்றிரல் விசையன்வேள் பழனியப்பேந்திரன்
வல்லாளன் சொந்த மலைவளமுங் கண்டிருப்பீர்
சல்லாபக் கொங்கை தடவரை யுமிங்கிருக்கச்
சொல்லாதிருந்தீர் சுகங்காள் சிலம்பனுக்கே

ஐந்திணைக்குறிஞ்சிக் களிக்கரை.
ஆரங்கிளை மயூரமுகில்ரிய சுனையும் நன்னகம்
அம்புங்கழை பொற்கர்ந்தன் மலரரி யுற்றிருப்ப தானதிடமே

ஆரங்கிளைம யூரமுகி லரியசுனையும் நன்னுகம்
அம்புங்கழைபொற் காந்தண்மல ரரியுற் றிருப்பதென திடமே
ஈரங்குரையா மாதிரமே யீரங்குறைபேன் மாதிரமே
யிரவிமதியுந் தனைச்சார யிரவிமதி யெந்தனைச் சார
திரன்பழனி யப்பேந்திரன் றிரல்மற் புயமதனை நிகர்த்தாய்
செய்ய புவிக்கு மாதரவே தெண்ணீ ரடிசிலாதரவே

ஐந்திணைக்குருஞ்சிச் சிந்து.

மேகம் பொழியும் புனல் வனையு மைப்பாகன் பொழியுங்கருணைபோல்
வெள்ளங்கயற்றிற் சுளிக்கவே மதங்கொள்ளுங்கயந் தத்தளிக்கவே
நாகமகிலசைந்தாடவேபசுந் தோகை மயிலினந்தேடவே
நாடியஞ்சுகம்வானதே பரந் தோடியஞ் சுகவானதே
ஆகங்குளவிகள்பதரக் கானவர்மோகங் குளவிகள் கதறவே
ஐவனந்தினை கலந்திடக்கழையுய்வனக் தொனை யுதிர்ந்திட
பாகசாதனன் மகவி தன்னிடப்பாகனுன செவ்வேள் பதம்
பரவிப்பணிந்து மருவுற் றகந்து பாலை நன்னிலம் புகுந்ததே

விருத்தம் பாங்கி தெரிவித்தல்.

தேவாரங் கொண்டரங்கி மாலுதவும் பழனியப்ப
செயசிங்கேறு
பாவாணர்க்கனுகூலன் றனைத்தனது மருகனென்றே
பகரு நேயன்
மேவார்கள் பணிசரணன் பழனியப்பமுகில் நாட்டில்
மின்னே நீய்தான்
மாவாரமாயிருந்தா லொருவாரமதிற் சிலம்பர்
வருவதாமே

பாலை நிலக்களிக்கரை.

ஓமை யுருப்பையோடிரவ யுள்ளே யடங்கி யோடிரவே
ஊரிக்குடிஞ்ஞை பதருவது மோயா தயர்ந்து கதருவதும்
ஆமாங் கழுகு கருத்ததுவு மங்கே யுருகிக்கருத்ததுவும்
அலறிக் குழும்புள்ளொலித்ததுவு மரும்பாலயனைச் சலித்ததுவும்
க்ஷேமம் பெருகவருஞ் சலமே நீர்த்தாயவைகள் சஞ்சலமே
செல்வி விமலிபதம் பணிந்து சென் திருமால் பதம் பணிவாய்
தாமோதர குண்டப் பேந்திரன் றனயன் பழனியப்பமுகில்
தாருபுரமுமுதனூரே தமக்கு முகம்பகுது நூரே

பாலைநிலச் சிந்து.

கலைகளுங் கலைந்தோடச் செஞ்சுணங் கலை முளங் கலை சாடவே
 கரும்பருந்துகள் பருந்திடச் சிரகறும் பருந்துகள் முறிந்திடச்
சிலைகொண்டெயின ரீட்டமே வெகு துலைகொண்டெயின ரீட்டவே
 தியங்கச் சூறை வந்தடிக்கக் கட்செவி மயங்கிச் சீறி முன் றடிக்கவே
வலியவர் திரத்தியர்களென் றுரை சொலியவர் மரத்தியர்களும்
 மரவரும் பயங்கொள்ளக் கனல மரவரும் பயர்துள்ளவே
நிலைகொண்டன்பர் கவலைகொண்டுங்கிருபை நிதந்தரும் பத்திரகாளிதன்
 னிருபத மலரடி பணிந்து நன்னீத்த முல்லையிற் பாய்ந்ததே

விருத்தம்.

கன்னி சவுண்டேஸ்பரி ராக்ஷதரை வெல்லக்
 கண்டிருவர் பயந்தவள் வாகனத்தின் பொற்கால்
தன்னை யிருகயிற் பிடிக்கச் சிங்கத்தாரென்
 றவரை யுமதடி மையெனக் காத்திரென்று
சொன்னவுரை மாருமற் காத்த நேயன்
 சமுகனெனும் பழனியப்ப துரந்தரிகன்
னன்னயவான் வளநாட்டில் வரவென்றெண்ணி
 நன்னியது முல்லைதனில் வெள்ளந்தானே

முல்லைக்களிக்கரை

நெடுமால் வளரும் நகர்பாடி நீழ்வேங் குழலிசை பர்டி
 சிகரிலாத படியளந்து நிறை யெவ்வுயிர்க்கும் படியளந்து
கடிசேர் முல்லைத்தார் முடித்து கஞ்சன் களிர் துஞ்சிட முடித்துக்
 களியாக்கன்றுன் முன்னடித்து கட்செவியின்பைமிலச நடித்து
திடமேவினன் பொற்பதம் பரவித் தெளிந்த நிலமெலாம் பரவி
 தென்னன் பழனியப்பேந்திரன் செழிக்கும் வளநாடதைக் குறித்து
மடவார் பொதுவியர்கள் ஸ்தனமே வரையொப்பவர் கணைகை ஸ்தனமே
 வதனமது சந்திரோதயமே—வந்தரியவுமோதயமே.

முல்லை நிலச் சிந்து.

முல்லைப் பதியஞ் செழிக்கவே நறுங் குல்லைப் பதியங் குளிக்கவே
 முருகக்கோன் ஞெருழுவாட்டையுமன முருகத்தான் கிடைமாட்டையும்
கொல்லைப் புரங்கொன்றைப் புலன்களு மப்பால் புல்லைத்தினு கலை
 [முயல்களும்

குறுந்தடிகளும் பொருந்தியே யவர் வரிந்திய குட்டில் குடில்களும்
மெல்லக்கானல் சலத்தையு-மென - சொல்லத்தான் சகலத்தையும்
வேண்டுமுரியில் வெண்ணெயும் நவபாண்டமும் விளக்கெண்ணெயும்
சொல்லச் சமதை யொன்றுபடித்திக் குல்லைத்தொடையல் மாதவன்
றுணைப் பதந்தனைப் பரவி மருதம்பணைக்குள்ளே வெள்ளம் புகுந்ததே

விருத்தம்—தலவி—கோதல்

கோத்திரம தெழுநூறு குலம பதினாயிரம் தெனுங்
குலத்தில் நல்லோர்
தோத்திரஞ்செய் மால்பழனியப்பதயால் வளநாட்டிற்
றுணிந்து மோகன்
காத்திரதமென்மீதி லூரநடத்திச் சரந்தொடுத்தான்
காமியானேன்
பாத்திருந்தாசகியின் றலைவரிடமீது வசன
பகர்ந்திலாயே

மருதநிலக்களிக்கரை.

கனகமணியு மாலயமுங் கனக மணியு மாலயமுங்
காவலர்கள் மாவிரதமு மெக்காவலர்கள் மாவிரதமுமே
கனிசேர் கமலமுரவாசம் நன்றுங் கமலமுரவாசம்
நாடியிருக்குமனம் பெரிதாம் நரற்குந் தவஞ்செய் மனம் பெரிதாம்
தனதங்கர் குண்டப்பேந்திரன் தந்தை பழனியப்பேந்திரன்
தனயன் தொந்தியப்பதயால் தழைக்கு மருதவனகாட்டில்
புனிதம் பெருக வருமலவாப்புள்ளுண் கரங்கவருமலவா
பூவையரையுங் காந்தாதே—பூவைசதிமின் காந்தாயே

மருதநிலச் சிந்து.

பொங்குமருதம் பெருக்கவே புவி யெங்குமருதந்திருக்கவே
புகழுஞ் செய்வரப் புகழும் நற்பரம் புகழும் பொற்கரும் புகழெலாம்
எங்கும் பரவி கமுகரம்பையிற் றங்கும் புரவிற் குமுகுமென்
றிருக்குமேதிக்குள நருஞ்சனை நெருக்குமேதிக்குளமெலாம்
தங்குமனங் கமலங் கண்டே கண்ணுறங்கு மனமிங்கிதங் கண்டே
தவளை யுங் கருங்குவளை யுந் துலங்குவளையும் வளை நெருங்கவே
துங்கன் பழனியப்பேந்திரன் புவிதனை யிங்கிதமாக வலங்கொண்டே
தோயுமிந்திரன் பதந்தனைப் பணிந் தூயும் நெய்தலிற் புகுந்ததே

இளையபள்ளி கூறிய களிக்கரை.

வாட்டமிலைக் கம்மியரடித்த மரக்காலழவும்படித் தாயே
வாட்டமிகுத்தச்சர் களடித்த மரக்காலழக்கப்படித் தாயே
நாட்டமிதுவே மூத்தபள்ளி நாட்டிலெடுத்தாள் மூத்த பழி
நவின்றேனதுவு மரந்தனையே நண்ணியிருந்து மரந்தனையே
வீட்டிலிருந்து நடத்தையெலாம் வெளியாக்கின ளுன்நடத்தையெலாம்
மிஞ்சினவளென் றறிவாயே-வெவ்வாடன ளிலரிவாயே
சூட்டுமலரை வாசனையே சொல்வதெனவோ வாசனையே
சொல்லத்துணிந்தா டனைவிடவே துணிந்ததிலை யுன் மனந்தனே

விருத்தம் — ஆயவெள்ளம் வாய்மை கூறல்.

ஆதிமறைப் பொருளா மிராமலிங்க
ரம்புயமா மலர்ப்பதத்தை நிதமும் போற்றி
நீதிமனு நெறி முறைமை தவறா தென்றும்
நிலை நிறுத்தும் பழனியப்பவேள் நன்னாட்டில்
மாதர்கள் கட்படை அதலே தனுவதாக
மதிவதனங் கனகமணி மகுடக் கொங்கை
யோதியிருட் கபமதனுக் கெதிரியா மென்றே
யுவமையிலா ஞர்களுடன் அமர் செய்வாரே

நெய்தல் நிலச் சிந்து

நெய்தலை யடுத்தசைக்கவே திரஞ்செய்தலை தொடுத் திசைக்கவே
நெழித்த வாழைகள் பாயவேயதிற் செழித்த தாழைகள் சாயவே
செய்தலும் பாத்தியர் குளாமரிங் துய்தலுந் திரத்தியர்களாய்ச்
சென்றோ டப்பருந்தோணியுங்கரை கண்டோடு முவற்சேணியும்
எய்திருக்கு முப்பழத்தையுமவர் செய்திருக்குங் கைவளத்தையும்
யெடுக்கலாமென யெவர்க்குந் தூக்கிக்கொடுக்கலாமென நோக்கியே
மைதலத்துறை வருண நன்குல தெய்வ மென் றடிபரவியே
வாரிதி யெங்குமுலாவி நிறைந்தெதிர் வந்திடு முந்திய வெள்ளமே

களிக்கரை.

சங்குந்தரள மணிபவளந் தாவுங்கயலும் நாவாயுந்
தானே யுதிக்குஞ்சைவலமுந் தனதென்றிருக்கக் காட்டுவை நீ
சங்குந்தரள மணிபவளந் தாவுங்கயலு நாவாயுந்
தானே யுதிச்குஞ்சைவலமுந்தன தென்றிருக்கக் காட்டுவன் யான்

பொங்கியொலிக்கும் வாருதியே பேர்தாதோ வெவ்வாருதியே
பொழியு மதியுண்டாக்கினையே பொருது மத வேளாக்கினையே
சிங்கேர் பழனியப்பேந்திரன் செழிக்கு முதனூர் நன்னாட்டில்
தெளிவா யோங்கி வருமலையே தெளிந்தாயிலை யென்பொரு மலையே

நதிப்பிரிவுச் சிந்து

வங்கங் கலிங்கங் குலிங்கம் புகழ்துரைச்
சிங்கமெனும் பிரபடீகரன
வச்சிர சரீர விதட்சணவானொரு
பச்சமதிலரி வாகரன்
சங்கம் பிரசங்கஞ்சொல் துங்கன்றிரலக
ளங்கனனங்க வசீகரன்
சற்குணவானெனும் பழனியப்ப
தயாநிதி பூதலஞ் செழிக்கவே
யெங்கெங்கிருந்து முளங்கி வரும்புன
லங்கங்குமோன நெனக்கூடியே
யேரிட்டொரு முகம் நேரிட்டு நன்னயன்
பாரிஷ்ட்டமாமெனத் தேடியே
பொங்கந்தருங்கங் கடார்ந்திங் கிதந்தங்
துரைந்து வரும் புனல்நாடியே
போதச் சுருளியாறு பெருகி
வாரதைபாரும் பள்ளீரே
வேலாவலையமது கண்டே புவி
மேலாவலையுமது கொண்டே
விரும்பி வந்த புதுவையம்பதி
விருப்பமா மனையிருப்பினுங்
காலாகப் புனல் நேரிடக் கயல்
மாலாகப் பரந்தேரிட
அடந்தை மடந்தைக் கருமகரங்
கசலி மசலி திருக்கைமீன்
சூலாகக் கடைவிளி பரப்பிய
நீலாங் கண்ணியு மெண்ணை மீன்
துதிக்கை கொளுத்த குரவை மணலி
கெளித்தி மிகித்த வகுலியுஞ்
சேலார் வைகை சுருளி நன்னதி
மேலர்கூடி வரச் செயுந்
தேனியாறு பெருகி வர
சிறப்பைப் பாரும் பள்ளீரே

கலிப்பா.

பந்துஜனமிக்க பழனியப்ப பூபதி யால்
செந்திருவுமைந்தருவுஞ் சேர்ந்திருக்குந் தன்மையைப் போல்
சொந்தமென நாடுஞ் சுருளி நதி மீது கப்பல்
வந்ததை நடாத்துகின்ற வல்லர் சிலர் தோன்றினரே

படவர் வரவு சிந்து.

துறை கண்டோ மருகே கருங்கடற்
கரை கண்டோ மருகே
குறை யுண்டோ யினிமேல் நமக்கென்று
கூறும் படவருந் தோன்றினர்
குல்லா விருக்குந் தலையை நீட்டிக்
குலிக்கிக் குலிக்கி யசைத்துக் காட்டி
அல்லாரை மான்பதம் வணங்கிக் கொண்
டாடி படவருந் தோன்றினர்.
நாடு நகரெங்குங் காணவே நுரைத்
தாடி யொருமுழந் தோணவே
கூடிப்பெரு மிதம் பூணவே கப்பல்க்
கொண்டு படவருந் தோன்றினர்
வாகான நிதி பழனியப்பவி
பேகாவென்று சலாஞ் செய்து
யோகாவச்சிர தேகா நன்னிதி
யுமக்கென்றே வந்து தோன்றினர்

கப்பல் சிந்து.

ஏலேலோ—ஏலேலோ

மந்தரதிண்புயபாரன்—தே
வாங்கர் குலாதிபலோலன் மிக்க
பந்துஜன சேகரனும் யெங்கள்
பழனியப்ப மகிபன் கப்பல்—ஏலேலோ
சொர்ந்தமது மரகதப் பலகை கொடமைத்து
சுத்திவர வயிடூரியத்த கடிசைத்து
சிந்துரமருப்புடன் முருக்காணி தைத்து
செம்பவளமும் பாய் மரஞ் சேரவைத்து
யிந்திர நீலம் புட்பருகம் பதித்து

யிந்திரவிகாந்த மேலும் பெருக மொய்த்து
வந்ததே பாய்கட்டி வைத்திடவசைத்து
வலரிஷி பதாம்புயம் போற்றி துதித்து

வாக்கிலரிச்சந்திரனைப் போல்—யிந்த
மகிதலத்தி லிந்திரனைப்போல்—ஏலேலோ
பாக்கியவா னதியோகன்—ஏலேலோ
பழனியப்ப மகிபன் கப்பல்—ஏலேலோ
யோக்கியமிடு தங்கமும் பொன் வெள்ளியுண்டு
மொரு கோடிசேர் நல்ல சீனி கற்கண்டு
தூக்கிய துலாம் பத்து லக்ஷத்திரண்டு
சொற்பெரிய வங்காளப் பச்சையுங் கொண்டு
நோக்கி வருதுரையிற் றிமிங்கல மீன் கொண்டு
தூறு நூறுயிரங் கூடித்திரண்டு
தாக்கி வருமலை மடிய வொழுகரைக் குண்டு
சஞ்சாலி வெடி வேட்டெழுப்புவர்களுண்டு

கோகன கமலர் வதனன் ஏலேலோ
கோதையர் மால்புரி மதனன் ஏலேலோ
பாகனய மதுரிதஞ் சொலல் ஏலேலோ
பழனியப்ப மகிபனுக்கே ஏலேலோ
நாகரிக பீதாம்பரம் பட்டு வர்க்கம்
நடனமிடு பரிகளீருயிரமிலக்கம்
பாகுமருவார் திரை கொடுத்த பின் றொக்கம்
பணி பூஷணந்தி மணி மகுடமது முங்கியம்
மோகரு முத்துச்சரம் பொற் பதக்கம்
முத்துத்துருய் முத்துக்கு சௌர்ண மாணிக்கம்
வாகுவலையம் விலை தெரிந்தவர் மதிக்க
வந்ததே கப்பல் புவியெங்குந் துதிக்க—ஏலேலோ

சீனமுடன் வங்காள மெழு
தீவு முதல்ச் சிங்காளம்—ஏலேலோ
சோனகர்சேர் யாழ்ப்பாணங் காயல்த்
துரையுடனீ ரெண்கோணம்—ஏலேலோ
தானுருங்கடல் சுத்திரவீதி யனந்தந்
தப்பாது பழனியப்பன் றனது சொந்த
மானிதியமுங் காவி வாக்கிற் பிரபந்த
மானிலமெலா மறிய வாசித்த கெந்தம்
பானலமிதிற் பகர்ந்ததுவே பலசந்தம்

பண்பான தமிடன்னிலாதி முதலந்தத்
தேனிகரெனச் சொல்வர் பெரியோரனந்தன்
சிந்தை மகிழ் சுருளி நதிதனில் வந்த கப்பல் – ஏலேலோ

சோமனன்ன தருவை நிகர் கடல்
சூழுலகந்தனைப் புரந்தோன் தினம்
பாமகளு விற்றுதிக்கு மெங்கள்
பழனியப்ப மகிபன் கப்பல் – ஏலேலோ
தாமரைத் திருமாது தன் கருணையாலே
சகல பாக்கியங் கொண்டு வருது தன்னாலே
சேமநிதி தேடிவது வெகு திரத்தாலே
செங்கருடனால்தனைக் கட்டி மெனமேலே
யாமினிக் கறையரு கிருத்தியப்பாலே
யாணி நங்கூரமிட்டுக் கினரர் போலே
பூமன்மீதிற் சிந்து பாடி முன்னாலே
புகழ்வர் படவர்களுலக மகிழவத்தினாலே ஏலேலோ ஏலேலோ

விருத்தம்.

கப்பல்தனில் வந்த நவநிதியமெல்லாங்
கதித்த படவர்கள் சகடிற் பாரமேற்றி
விற்பனவான் புதுவைநகர் தனிற் சிம்மேறு
வேந்தனெனும் பழனியப்பன் சமூகந்தன்னிற்
சுப்பமிது திரைமருவா ரீய்ந்ததென்று
கரணிக்கர் கணக்கெழுதிய ஷத்தாங்கத்தில்
வைப்பது கின்னரர்கள் பிராணிவனு மென்றே
வைத்தனர்களென்று புவி வளுத்துந்தானே

பண்ணை மணிபகாரன் வரவு—விருத்தம்.

குடகர் கருநடளீளர் வடகர் கப்பங்
கொடுக்க வவர்தமைக் காக்குங் கோமான் மிக்க
தடவிகடயதகய மேல் வரு மொய்யாரன்
றனதனெனும் பழனியப்பன் வளர் நன்னாட்டில்
திடபுருடன் கஸ்தூரி மகிபன் சேயன்
றிரல் மணியமா விராமசாமி சிங்கேர்
மடல்வரை யிராம வயிரவன் கணக்கு
மால் ராமசாமி கங்காளையும் வந்தானே

மணியகாரன் வரவு சிந்து.

காதினிற் கடுக்கனிட்டு மோதிரங் கரத்திற் றொட்டு
கண்டையிட்ட பாகுங் கட்டிக்கொண்டு சிமிட்டி
போதவே சருகை மொய்த்த சோமனை யிடையுடுத்தி
பொற்பணி யணிந்து மால்பேர் செப்பிப் பணிந்து
தாதுயர் மலர் முடித்து ராம கீர்த்தனம் படித்து
சந்தனப்பூச்சுங் கைவீச்சு மிங்கிதப் பேச்சும்
மாதவன் பழனியப்ப நீதிபன் பண்ணை மணியம்
வல்லவனி ராமசாமி செல்வனும் வந்தான்

வித்துவகை மாட்டுவகை மேனியேற்கால் நெல்விருப்பு
மிக்க கொளுக்கொண்டியலம் வேண்டி யெழுதும்
உத்தம ராமுவயிரி செட்டி கரணிக்கனுடன்
ஓங்கிய கங்காணி ராமசாமியுங் கண்டீர்
பத்திசேர் புதுவை ராமனுடையாக் குடும்பனிடம்
பண்ணை வேலை வாங்கவென்று திண்ணமுடனே
சத்தியவாசக னெங்கள் கஸ்தூரி மகிபன் பெற்ற
சந்ததி ராமசுவாமி தாஷ்டகன் வந்தான்

விருத்தம்.

கற்பகதாரெனவரு குண்டப்ப மகிபதி பயின்ற
கனவானெங்கள்
விற்பனதயாள் பழனியப்ப முகில் பண்ணையில்
மேமணியஞ் செய்யும்
அற்புதவான் கச்சிநகர் மால் ராமசாமி முகில்
அன்பாய்ச் சொல்லும்
சொற்படியே பண்ணை விசாரிக்கவும் பண்ணைக்காரன்
தோன்றினனே

பண்ணைக்காரன் வரவு சிந்து.

தொஞ்சிய வுடலும் பல்லுங் கஞ்சித்தாழிபோல் வயிருஞ்
சோளைக்காதும் வாளைக் கண்ணுங் கோணைக் கொண்டையும்
வெஞ்சினமிலாத சொல்லு மிஞ்சிய வுதடும் பல்லும்
வெண்ணைபோல் வடித்தொழுகுங் கண்ணும் பீழையும்
முஞ்சிரித்துப் பஞ்சரித்துத் தன் சரித்திர முரைத்து
முட்டிக்கால்த் தட்டி நடையுஞ் சட்டித் தலையும்

கோஞ்சிய வாயிற் சள சவென்றுமிநீர்மிஞ்வரக்
கூறிய வடிவர் பண்ணைக்காரரும் வந்தார்
கொன்னிக் கொன்னி வாயில் மெத்தச் சன்னை பேசுவார் சந்தங்
குழைத்துக் குளம்பெடுத்து மெய்யில் பூசுவார்
சின்னப் பள்ளி தன்னைப் பார்த்து செருமிக்கொள்வாரென்ன
செய்தி மூத்த பள்ளி சொல்லென்றிருமிக் கொள்வார்
என்னைப் போற் பண்ணை விசாரிப்பா ரெவரெ பார் மள்ள
ரெச்சரிக்கையாயிருப்பீ ரென்று பகர்வார்
தன்னைத்தான் புகழ்ந்துகொள்வார் பண்ணைக்காரனார் வெகு
தந் திபத்திரு லிந்திரசாலமுஞ் செய்வார்

விருத்தம்.

விண்ணவர் கோன்கர வுலகனைத்துங் காக்கும்
விற்பனவான் பழனியப்ப விதரணீகன்
புண்ணியவான் வளநாட்டில் வளமை சேரும்
புரவு மணியங்கரணிக்கனுங் கங்காணி
பண்ணை விசாரிக்க வரும் நயினார் கூடிப்
பட்சேரி தனில் வரவும் பார்த்து நன்றாய்
எண்ணரிய மள்ளியர்கள் கும்பு கூடி
யேற்றுவார் வணங்கி மிகப் போற்றுவாரே

சிந்து.

பட்சேரி மள்ளியர் கூடிக் கும்பிடுகிறோ முங்கள்
பச்சமல்லோ வேணுமென்று கும்பிடுகிறோம்
அச்சமின்றி காப்பவரே கும்பிடுகிறோ மாடை
யன்னமுங் கொடுப்பவரே கும்பிடுகிறோம்
மெச்சிய கரணிக்கரே கு ம்பிடுகிறோம் பண்ணை
மேமணியஞ் செய்பவரே கும்பிடுகிறோம்
உச்சிதக் கங்காணி யும்மைக் கும்பிடுகிறோம் நெல்லை
யுபசரித்தாலும் வீரர் கும்பிடுகிறோம்
அய்யா பண்ணையிலாண்டே கும்பிடுகிறோமுங்க
ளடிமை மள்ளியர் நாங்கள் கும்பிடுகிறோம்
வையாது வைபவரோ கும்பிடுகிறோம் நல்ல
மாறு கண்ணழகைக் கண்டு கும்பிடுகிறோம்
தொய்யரிசிப் பல் வரிசை வாயழகரே தேவை
நுவல்வீருகிற் கொடுத்து கும்பிடுகிறோம்
பப்யச் சன்னை காட்டுவேன் கும்பிடுகிறோம் மஞ்சிற்

பயமுமக்கேது சொல்லுங் கும்பிடுகிறோம்

விருத்தம்.

அன்னதரு தொந்தியப்பனருணசலேந்திரன் சிக்
  கணவசீரன்
நன்னயவான் சிக்குவயிரணன் மால் சுப்பய்ய குண
  நாகரீகன்
யின்னவர் கடமைப் பயின்ற பழனியப்ப மகிபாலன்
  யெனில் நன்னாட்டில்
மன்னிய மள்ளியர்களிடம் பண்ணையார் சரசமிஞ்ச
  வளுத்துவாரே

பண்ணை நயினர் சரசச் சிந்து.

மள்ளியரே யுங்கள் பள்ளியரை விட்டு
  மள்ளர் வயலிற் செல்வார் பின்னால் வந்து
வார்த்தையதேதுசொல்வார் மதன ளை
  வந்தெப்படிக்கி வெல்லார் யினி
யுள்ளதைச் சொல்ல வுடம்பு கூளுக்கிதோ
  வுண்மை யிதாமல்லவோ.

பண்ணையிற் பள்ளரெல்லாந் தனதென்றுங்கள்
  பள்ளமரை கிலந்தானுழுது
பயிரிடுவார் நலந்தான் நமக்கொரு
  பங்கு விட்டாற்பலன்றான் உழு
தென்னுமுப்பூவிளை வேற்றி வைப்போமினி
  யென்றும் பலா பலன்றான்
ஆலடி வட்ட மரசடியிற் பள்ளரந்தி சந்திவேளை தண்ணீர்வி
  டாதிருப்பா ரேளைப்பயல்களுக்
காகட்டுமே காளையவர்
  கோலடிக்குந் தவில்த் தோலடிக்கும் நீங்கள்
குலுக்குவீர்—தோளை

தாக்குத் தடமுலை வீக்கந்தணியுமோ
  சந்தனைப் பூச்சாலே கண்டிருங்கள்
தெந்தனைப் பேச்சாலே மள்ளரிட்ட
  தம்பெரு மூச்சாலே கண்ணில்
நோக்கி நம்மை தொட்டு வாக்கில் மந்திரஞ் சொல்லில்
  நோகா தொருக்காலே

விருத்தம்.

என்று பண்ணை நயினரிங் கிதமதாக
  யியம்பிய சொற் சரச மதாமெனவே கூடி
நின்று நகைத் துபசரித்து நயம் பாருட்டி
  நேரிழையார் மள்ளியர்கள் மருங்கு சேர்ந்து
வென்றி மதனுகமதால் விதி தப்பாமல்
  விரித்துரைத்துப் பரதமுறை விரும்பிச் சூழ்ந்து
நன்றெனவே கும்மி கொட்டத் தொடங்கி நின்று
  நடிக்கின்றார் சிந்துகவி படிக்கின்றாரே

மள்ளியர் கும்மி கொட்டுதற் சிந்து

முப்புரி நூலணி பொற்புய பாரன்
  முதற்பதியாம் புதுவைப் பதியில்
முத்தமிட்டும் பன் கடாட்சம்
  பெற்றருளன்பன் சொல்லின்பன்
முகில் சற்குண சுகிர்தப் பிரபல வுற்பன தகிர்யத்திர
  லருமைப் பிரபு தவமிக்கதயாணிதி
கற்பகதாரென விப்புவனந்தனைக்
  காக்கும் பழனியப்பேந்திரமால்
கண்டகர்மிண்டன் சவுரி பயங்
  கொண்ட வுத்தண்டன் மார்க்கண்டன்
காமன் பெலவீமன் புவி
  சோமன் ரகு
ராமனெனக் கருதிக் கும்மியடியுங்கடி

அண்டரண்டம் பகிரண்ட மூதண்ட
  மசைந்து கிடுகிடென்றேலமிட
அம்புவி தாங்கு முரக
  னகந்துடித்தேங்கு பொன்னூர்கள்
அலறிக் கை கால் பதறிப்பறை
  யது கொட்டுக வுனமிப்படி
யதிரத்திரல் நடனப்பரியேவுமால்

கொரண்டலென வருங்குண்டப்பனைப் பெற்ற
  கோமன் பழனியப்பேந்திரவேள்
கோதையர் மோகன் பலகலை
  யோதும் விவேகன் யேகன்

குகவேளருள் பெருகப்பளை
வளமேவுகவென நித்தியங்
கும்பிட்டெக் கும்மி யடியுங்கடி

வேறு கும்மித்தரு சிந்து.

வள்ளிமுத்துச் செல்விவீராயி குப்பி
மருதிராக்கி யிருளாயி
பள்ளியரெல்லோரும் வாருங்கடி யிந்தப்
பண்ணையர் சிந்திரம் பாருங்கடி

பேந்தப் பேந்த முழிக்கிறார் பெற்ற
பிள்ளை நாமல்லோ பழிக்கிறார்
சேர்ந்து கும்மி யடிக்கவென்றாரென்ன
தேவையென்றே சொல்லிக்
கேளுங்கடி

நம்பியிருக்கின்ற மள்ளரெல்லா மும்மை
நாயரென்றெண்ணியிருக்கவர்
கும்பிகுளத்து மடை திறப்போமென்று
கூறுவதேன் பண்ணையாண்டாரே

பட்டடைக்குட் கரும்பாம்பு சும்மா
படுத்திருப்பதைக் கோலாலே
தட்டி யெழுப்பி விடவென்றல்லோ பர
தவிக்கிறார் பண்ணையாண்டாரே.

படுத்திராவில் மலையாண்டி தண்ணீர்
பாச்சுங் குளத்து மடைவாயில்
துடுப்பை வாங்கிவிடவென்றல்லோ துடி
துடிக்கிறார் பண்ணையாண்டாரே

வெண்ணைநகருங் கனிவாடன் மனு
வேந்தன் பழனியப்பேந்திரன் றன்
பண்ணைப் பழனஞ் செழிக்கவென்றே வீரப்
பய்யன் பதந்தனைப் போற்றுங்கடி

ஜெகத்தினிற் சதானந்தர் மகாரிஷி [illegible]
கோத்ரன் பழனியப்பன் மருகன்
அகத்தியமாரிஷி கோத்ரன் பழனியப்
பேந்திரன் புகழ்சொல்லி
வாழ்த்துங்கடி

ஏலமலைதனில் நாட்டாண்மைப்
பெருமாள் கொண்டரங்கி யெங்கோன் புதல்வன்
சீலமிருந்த பழனியப்பேந்திரவ
சிரனைத் துத்தியஞ்செய்யுங்கொடி

விருத்தம்.

திருவுலவுந் தேவாரங் கொண்டரங்கி
திரனருள் பழனியப்ப செயவிஸ்த்தாரன்
தருவைநிகர் கரதலன் கொண்டிலு வசிரன்
சத்தியவான் போளிசெட்டி மகிபன் றன்னை
மருகரெனும் பழனியப்ப முகில் நன்னாட்டில்
வாய்த்திடும் பண்ணையரிடத்தில் மூத்தபள்ளி
அருமையுடன் சலியாமற் குடும்பன் செய்யு
மகந்தை நடபடிக்கை யெல்லா மரைகுவாளே

மூத்தபள்ளி சின்னச்சாடி சிந்து.

தேவரீரடியாள் சொல்லக் கேளுந்
திருடனிந்தக் குடும்ப னென்றுமுங்
காவல்தான் சின்னப்பள்ளி தன் குச்சில்
காத்திருப்பன் விடாளவள் சச்சில்
ஆவல்கொண்டனை காலெட்டிப் பாரான்
அந்திசந்தியவள் சொல்லை மீறான்
பூவில் நார் மணம் பெற்றது போலிந்தப்
பூமியாலவன் சேமங்காணண்டே

பண்ணைமாட்டுக் கினவழி சொல்லான்
பட்டியாட்டுக்கிடைக்கவன் செல்லான்
திண்ணமாய்க் கட்குடிப்பது வேலை
சேர்க்கட்டு கெந் கொடுப்பன் பின்றாலே
உண்ணவே வருவானெந்தன் வீட்டி
லுறங்குவான் சின்னப்பள்ளி கால்மாட்டில்
யெண்ணமேது விசாரிக்க வல்லவ
ரில்லை யென்றல்லோ யேய்க்கிறானண்டே

மூத்தவர் சொன்ன வார்த்தையுங் கேளான்
மூக்கிலே கருங்கோபமும் தாளான்
பார்த்தபேருக்கவரோ பரமார்த்தம்

பள்ளி நானினிச் சொல்வ தெதார்த்தம்
வாய்த்திடும் பண்ணைவேலையில் மட்டி
மாதிளையாள் சொல்வேலையில் கெட்டி
சோத்திலே சின்னப் பள்ளி மருந்திட்ட
சூட்சியஞ் சொல்லக் கேளுங் காணாண்டே

ஆடையொட்டி மதோமத்தின் வித்து
மரியதோர் குளியானையும் பத்து
மாடமுட்டை மனோசிலை சேர்த்து
வலிய காந்தமிடைக் கிடை பார்த்த
கூடவைத் துமிநீர் விட்டரைத்துக்
குழப்பி நாதத்திலூட்டி யெடுத்துத்
தேடி வைத்தனளிந்த மருந்தின்
றியக்கமந்த மயக்கங் காணாண்டே

வேறு சந்தம்.

ஓதிவைத்தேனுண்மை சில வயணமைந்துமாச
முதரிவிட்டானுருதியற்றுனவன் சொல்லுபதேசம்
நீதி மனுநெறிமூடர் தமக்குறைத்தபோதும்
நிச்சயமென்றெண்ணுவரோ யிச்சை புரியாது
சுருளிநதிக்கரை வாசஞ் செய்து மிந்தப் பள்ளன்
சொற்பெரியோர் வார்த்தைதனை கேளாத கள்ளன்
அருள்பெருகும் வைகை நதிக்கரையருகே புது புதுவை
யன்னகரிற் குடும்பு செய்து மனுசரித்தான் மதுவை
மையலெனும் பேய் பிடித்து மதிமயங்கி நானே
மருந்திதற்குத் தங்கள் கையால் சவுக்கடி சொன்னேனே
கையில் வெண்ணை தானிருக்க நெய்யது கேட்பானேன்
களத்தில் நெற்போர் பிடித்தமது பிடிக்க வருவானேன்
ஈனனுக்கு வேணவுபசாரமே சொன்னாலு
மெடுத்தெரிவா னுபகாரமென்பனோ மென்மேலும்
நானிலத்தின் மீனதற்குத் தனித்தனியே வாலும்
நாகமதற்கே தலையுங் காட்டி வைப்பான் போலும்
சகரமுயர் புதுவை நகர் பழனியப்ப தீரன்
தருமனுயர் வளநாட்டிற் றழைத்த பண்ணையாண்டே

விருத்தம்.

சங்கநிதியென வுதித்துத் தமிழ் வாணர்க்குச்
சகல வரிசையுங்கொடுத்த தயவுளோனு
மிங்கிதவான் குண்டப்ப மகிபன் தந்தை

யெனப் புகழும் பழனியப்பனெனில் நன்னாட்டிற்
பொங்கமுடன் வேலைசெய்யாப் பள்ள னென்றே
புதுமையுடன் மூத்தபள்ளி பகரக்கேட்டு
மங்கையிளையவள் பளளைக்குடியில் வைத்து
வந்து பண்ணையாரிடத்தில் வழுத்துவாளே

இளைய பள்ளி கூறல்-தரு-

இராகம்-துசாவந்தி

பல்லவி

பண்ணைதன்னில் நயினாரே யென்மீதில் மூத்த
பள்ளி சொல்வதபதூரே

அநுபல்லவி.

திண்ணமுட காடெடுத்த திருடனுக்காக்கி வைத்த
பெண்ணவள்தான் கள்ளியல்லோ
பேசுவாள் பொய்வார்த்தை யெல்லாம் பண்ணை

சரணங்கள்,

காசையூர் திருவிளாவிலென் மாமன் மகன்
கண்டு பேசினான் பூங்காவில்
தோசி மூத்தபள்ளி நாவிலில்லாத பொய்யைச்
சொல்லிவைத்தனளே பாவி
யேசிநானெனைச் சினந்து
யேழு மாச மாச்சுதெந்தன்
வாசலுக்கு வந்ததில்லை
மன்ளர் சொல்வரிந்தச் சொல்லை பண்ணை

ஆபரணச் செப்பும் பணமும் பள்ளன் கைவச
மாக்கினானவள்மேற் குணமுந்
தீபதூபம் பூவின் மணமும் வீரமல்லம்மை
சேவடிக்கற்சனை பண்ணவும்
கோபமெந்தன்மீதில் மெத்தக்
குண்டணிச் சொல்லை வழுத்த
லாபமென் றல்லவோ மூத்தாள்
ரகசியஞ் சொன்னதைப் பார்த்தால் பண்ணை தனில்

விருத்தம்.

தென்னிலங்கை நிருதன் முடிசித்ர வொருகணை தொடுத்துச்
　சிதைத்த மேலோன்
யின்னிலங்காத்தருள் ரகுராமனுக்கு நிகர் பழனியப்ப
　னென்னில் நன்றாட்டு
நன்னயஞ்சேர் பண்ணைதனிற் குடும்பனுனக்கானடிமை
　நலமதானேன்
யென்ன சவிளரிளைய பள்ளியைப் பார்த்தினிக் கோபித்
　தியம்புவாரே

இளையபள்ளியைப் பண்ணையாண்டார் கோபித்தல்

தரு-இராகமோகனம்

பல்லவி.

மிஞ்சிப் பேசாத யென்னடி பள்ளி நீ மெத்த
　மிஞ்சிப்பேசரா யென்னடி

அநுபல்லவி.

அஞ்சிப் பேசராயில்லை-யாரையறிய வில்லை
மஞ்சள் குளிக்கிறாய் மருட்டிக் கண்முளிக்கிறாய் 　　　மிஞ்சி

சரணங்கள்.

குச்சில்குடும்பனிருக்க மறைத்துக்கொண்டு
　கூசாமல் வந்தா யெதிர்க்க
சச்சில் விடுவதில்லை சாதித்தால் வருந்தொல்லை
　பரச்சேரியா ருன்குடில் பரிசோதிப்பார்களடி 　　　மிஞ்சி

பூனையைப்போலே பதுங்கிறாய் சினந்தாற் கண்டு
　பொய்யதைச் சொல்லி யொதுங்கிறாய்
தேனி கன்னதியில் ஒருண்டு
　தின்றதோர் கொளுப்பதுண்டு
தானினிக்கரையுமின்று
　சமர்த்தோ வென்னெதிர் நின்று 　　　மிஞ்சி

மூத்தபள்ளி சொன்னவார்த்தை யனுசரித்து
　முற்றுமே தெளிந்து பார்த்தேன்
சோத்திலே மருந்தையிட்டுச்
　சொக்கிய மயங்கவிட்டுப்
பார்த்தானே யுந்தன் பகட்டுப்
　பள்ளன் மிஞ்சியதுன்னைத் தொட்டு [illegible] | மிஞ்சி பேச

கலிப்பா.

பள்ளி சொல்லும் வார்த்தை பதருகப் போவதுண்டோ
கள்ளி யென்றும் பேரானேன் கண்டித்தீர் பண்ணையரே
தள்ளி நில்லென்றென்னைத் தடுத்துரைக்கப் போகாது
உள்ளபடி சொல்வேன் யானுண்மையெனக் கேட்பீரே.

பண்ணையரை இளைய பள்ளி வருந்தல்

தரு-இராகந் துசாவந்தி.

பல்லவி.

இப்படி யென்மீதிற் கோபம் பண்ணையிலாண்டே
யேதுமக்கு மனஸ்த்தாபம்.

அநுபல்லவி.

விற்பனனெனும் பழனி யப்பவேள் நன்னாட்டுப்பண்ணைக்
கொப்பிய பள்ளன்றன் மீதிற் றப்பிதம தொன்றுங்காணேன்.

சரணங்கள்.

வைப்புரித்தினாற் பொருது சொல்லுங் குறழி
வார்த்தை வெளியில் வராது
கற்பனை யிந்தப் பிருது மூத்தவள் சொன்ன
காரியம்போலே யிருது
முற்பகை செய்தனள் வீணில்
மோடி வைத்திரதைப் பேணி
ஒப்பிவைத்திடவேணும்
உண்மையப்போவல்லோ தோணும் இப்படி

அகுதியைப் பகுதி கொடுக்கச்சொல்லி யடித்தா
லார்கையினாலாகுங் கொடுக்கப்
புகல்வதெவர் கல்லையெடுக்கக் காதவழியில்ப்
போய்வரும் பள்ளனோ துடுக்கா
விகிதமெந்தன் மீதிற் சித்தம்
வேணுமரவேனே பத்தம்
யிகல் செய்து வைத்தாலுங் குற்ற
மில்லையே நான் பரிசுத்தம் இப்படி

சந்திரவதன வுல்லாசன் குண்டப்பபோசன்
தந்தருள் தனயநேசன்
சுந்தரஞ்சேர் மகராஜன் வயிரவசு

வாமி பதம் பணிவாசன்
மந்தர திண்புய பாரன்
மால் பழனியப்ப தீரன்
சொந்தவளநாட்டிலே நான்
சொன்னதெல்லாங் கேட்டிருந்தும் இப்படி யென்

விருத்தம்.

அன்றிரவிமீது நெடு நேமிதொடுத்திருள் வரச்செய்
தகற்று மாமா
லென்றுலகக் தனிப்புரக்கும் பழனியப்பமகிபால
னெளில் நன்னாட்டில்
தன்றனவு மிளைய பள்ளி தன்குடிலிலுற்ற பள்ள
னயம் பாராட்டி
வெற்றிபெரும் பண்ணையர் பாலஞ்சினவன்போற் சிலது
விளம்புவானே

பள்ளன் விகடச்சிந்து.

சித்தமேது சலித்ததென்மீது
செப்பும் வார்த்தை சொற் கேட்கவொண்ணாது
உத்தமற்கென்றுங் கோபம் வராது
வுற்றபோதினுந் தீதமிருது
புத்தி தாங்களடிக்கடி விள்ளும்
போதாமே மறவாத-தென்னுள்ளம்
வைத்த மாமரம் நச்சு மரமென்னில்
வைத்தபேர் சேதிப்பாரோ சொல்லாண்டே

என்னமோ வெண்மலைக்கும் பொதிகைக்கு
மிங்க தங்குந் திரியுதோர் காளை
உன்னுதோர் கொம்புக்காளை மதத்தி
லொடுங்குமோ யிவ்வுலகிலெவற்கும்
கன்னல் வாழை கடன்னை முறித்துக்
கபத்திற் கோகனகத்தைப் பரித்துத்
துன்னுங்காளை யடங்கியிரு தென்ன
சொல்லுவேனதின் வல்லமை யாண்டே

தாதக்கோனேர்த்து காளை வனத்திற்
றனித்திருப்ப தரிந்து கொணர்ந்து
ருதுக்காக வைக்குங் கதிர்போரைச்
சத்தியே மிதிக்கச்செய்து நேரே

பாதிப்பங்கை யொருபங்கதாகப்
படித்திவைத்துக் கொடுத்ததும் பொய்யோ
யேதுக்கென்னை வெறுத்தினிப் பேசுவ
தென்ன காரணஞ் சொல்லுவீ ருண்டே

பார்த்திடரனை தர்க்குங் கலப்பை யிப்
பாரெலாங் கொளு மிச்சமிருப்பைக்
காத்தலைபவரே கொண்டிக் காவல்
கருது மேழி காருளற் கொன்றுவல்
வாய்ந்ததே முன்னுகர் தருமற்கு
வளைக்கைமாத ரிடத்திலிருக்கும்
ஆர்த்த மண்வெட்டி நானெந்தன் மூத்தபள்
ளத்திதான் சுமக்கச் செய்தே ளுண்டே

செந்நெல்லெல்லா மிருப்பிலிருக்கிறது
சேயன்றன் கருஞ் சூரை யறுத்தான்
முன்னமே கைதவன் சூழவாழை
முக்கியமா மவர்கை குளிருப்பு
மன்னரன்று குருவையறுத்து
வைத்திட்டார் களந்தன் னிலுரத்து
யென்னையேதுக்கு வைது சலித்தீ
ரென்ன போதனை சொல்லுங் காரணுண்டே

விருத்தம்.

பங்கமிலா தேவர் தமைக் காத்துமேனுள்
பாஞ்சாலி மானமதையவையிற் காத்த
இங்கிதமாதவன் றனக்கு நிகராய் வந்த
யிந்திரனெங்கள் பழனியப்பமுகில் தன் பண்ணைப்
பொங்கமுரவளம் பார்க்கும் நயினார் தன்பாற்
புதுவைநகர் குடும்பனிவை சொலச்சாலைய
வெங்குமெருவிடப் பொதுவர் வரச்செய்யென்றார்
யிவனழைக்க வந்தனர் தந்திரஞ் சொல்வாமே

ஆயர் வரவு - தரு
பல்லவி.

கோவிந்தக்கோனார்தான் வந்தார் கிடை நிருத்த
கோவிந்தக் கோனார்தான் வந்தார்

அநுபல்லவி.

மாவிந்தம் பாற்கடலில்

அநுபல்லவி.

மாவிந்தம் பாற்கடலில்
  வைத்தமுர்தங் கடைந்து
தேவற்குதவு மகா தேவன்றன்னைப் பணிந்து — கோவி

சரணங்கள்

அஷ்டாட்சர முச்சரித்து பட்கூட நன்னும
  மன்பாக நெத்தி தரித்து
குட்டிக்குடிலும் வாய்த்த கொங்காணிப்பாயுஞ் சேர்த்துக்
  கட்டிச்சுமந்து கடகாலுமெடுத்துக்கொண்டு — கோவி

எக்குலத்தவரு மகிழ யிடைக்குலமென்
  றிப்புவன மெங்கும் புகழ
கைக்கிசைந்த கோலும் பட்டிக்
  காவலுக்கு ஞாளிக்குட்டி
முக்கியமாய் வரவுங்கூட்டி
  முன்னெதிர்த்தர்ரை மிரட்டி — கோவி

தன்னினங்கள் கூடி வரவுஞ் சுருளிநதி
  சார்புநிலந்தேனிப் புரவும்
ஈன்னயன் பழனியப்ப
  நாகரிகன் சொந்தமிப்போ
தென்னவே கிடைநிருத்த
  வென்று பொருமை பொருத்த — கோவிந்த

கலிப்பா.

திங்கணயவதனன் றேவாங்கர் கோத்ரமதில்
அங்கர் கோமான் பழனியப்ப முகிற் பண்ணைதனிற்
றங்கிக்கிடை நிருத்தத் தானே வருங்கோனு
ரெங்குங் கிடைப்பாங் கிருப்பதுவுங் கூறியதே

சிந்து.

நாருயணக்கோனுட்டை யாராய்ந்தொரு முனிவ
  னன்று சங்கரக்கோன் வசஞ்செய்தான் குடும்பா
வீருரதி லோருடு நேரா யிருக்குங்கிடைக்
  கெத்தனைபேர் காவலென் றுரைப்பேன் குடும்பா
வாருர் பூதக்கோனுட்டை யாருரசிவர் யலை
  வல்லிதனைக் கேட்கிலவள் சொல்வாள் குடும்பா

சீரார் பழனியப்ப திரன் புவிற் கிடை
 சேர்த்துவைப்பது நானின்று பார்த்தாய் குடும்பா

விருத்தம்.

கோவலரை வயல்கடொருங் கிடை நிருத்தச்செய்து
 வைத்துக்குடும்பன் சொந்தப்
பாவையெனுமிளைய பள்ளி தன் குடிலிற் சென்று கிடைப்
 பாங்கு செய்தான்
ஆவதுடன் பொதுவியர்தன் காவலர்கள் கிடையிருக்குமதனை நாடி
மேவியவர் வந்துரைக்குமுன் சொன்ன வார்த்தைதனை
 விளம்பலாமே

ஆச்சியர் வரவு-தரு

பல்லவி.

கோவியர் வந்தனர் கூடித்தங்கள்
 கோவலர்கள் கிடைதேடி

அநுபல்லவி.

தேவிமகள் மலர்ப்பூவிலுறைந்திடு
மோவியம்போற் சிலபாவையராகிய — கோவி

சரணங்கள்

சேல்விழிக் கஞ்சனமக கூட்டி வைத்துச்
 சிந்துர நன்னுதற் றீட்டிக்
கால்விரலக்குப் பொன்மேட்டிக் கையிற்
 கங்கணச்சூடகம் பூட்டிப்
பாலிருக்குங் குடஞ்சிற்றிடை தாங்கப்
 பாலோர் குடந்தனிற் பாலதை வாங்க
சாலவே மூன்று குடங்கொண்டு தாங்கச்
 சார்ந்து வருவதைக் கண்டபேரேங்க — கோவியர்

பாடிநகர்தனில் மாயனிந்தப்
 பாருலகோர்க்குச் சகாயன்
சாடி வெண்ணை நுகர் வாயன் செக
 சாலஞ்செய் தந்திர வுபாயன்
நாடிய கூரை கவர்ந்தனனன்று
 நாட்டமதிலெழ்மோர் வாட்டத்தைக்கண்டு
நீட்டிய மாளமுங் காத்தவனன்று
 சேமன் பழனியப்பேந்திரனென்று — கோவியர்

வேறு சிந்து.

வஞ்சயிலை நாயகர் மணவாளரைக் கண்டனரப்போத
நந்த கோபாலரைப் போல்க் கிடை
  நாடிலைத்தீரென்ன தேடிவைத்திர்
இல்லந்தனிற் காவல் வந்
  திருக்கவென்றில்லை யுமக்காவல்
வில்லை வளைத்து மதன்சர
  மேவுவதும் வந்துலாவுவதும்
வட்டமதிக்குடையோன் அது
  வந்திடக்கண்டு மணமிடையும்
கிட்டவரும் வசந்தன் சற்றே
  கிண்டி விடுது பரவசந்தான்
மீனக்கொடியதுவே மெத்த
  வெம்மை யுண்டாக்கும் கொடியதுவே
யேனோ கருங்கடலே யொலித்
  திட்டது வெம்முரசங்கடலே
இருக்கு மரண்மனையும்
  பொக்கிஷம் பணமென்பதத்தனையும்
பெருக்கமது பார்த்தான் மனம்
  பேதலித்தான் வந்துதான் சொலித்தான்
ஆகாதென வுரைத்தோர்ந்தன
  தய்யனைக் கள்வனெனப் பிடித்து
நோக வுரல் சேர்த்துக் கட்டி
  சொய்ய வடித்தவர் தன் குலத்தை
அந்தப்பழி வாங்க அம
  ராடினனென்று பகர்ந்தனரே
வந்து மனைசேருமென்று
  மாதர்கள் பாடி நகர் புகுந்தார்

விருத்தம்.

அரிவையர்வேள் பழனியப்பமுகில் தன் பண்ணை
  அம்புதரும் பழனமெலாங் கிடைசேர்த்திட்டு
சருவிதித்திருகதி காத் புரவுதன்னிற்
  சுந்தரஞ்சேர் பன்னவனருக் கிடைகண் பார்த்து
விரை செறிபள்ளிப் பதியிருக்க நித்த
  மென்மேலும் வரவறிந்து மிலைய பள்ளி
பரவசமாயவளிடத்திற் செல்லத்தோவளிப்
  பார்த்தலிடு மவரிடத்திலுரை செய்வாளே

இளைய பள்ளி தோணிக்காரரை யழைத்தல்—சிந்து.

வாரீர் நதிக்கரையிற் றோணிக்கா[illegible]
  வாகாய[illegible] நாங்கள் காணிக்காரரே
[illegible] நதியில் வெள்ளந் தத்தி யூருதே - பள்ளன்
  பக்கலிற் செல்லவேணு மையல மீறுதே
என்னால் விட்டுப் பிரியமுடியாதே யிந்த
  யிரவோருகமாகுதே விடியாதே
நன்னாள் முப்பதாகினும் வடியாதே - புனல்
  நானே மறக்க மனம் பிடியாதே
மூத்தபள்ளியால் வருமவதூறு மித்தை
  முக்காலுஞ் சொல்லாமலென் முகம் பாரும்
சேர்த்து நெல்லங்கலந்தாரேன் வாரும் வாரும் வர்மஞ்
  செய்யாமற் பள்ளனிடமென்னைச் சேரும்
மெய்யன் பழனியப்பவேள் நன்னாட்டில் பள்ளன்
  மேவிக்கலந்திருக்க வெந்தன் வீட்டில்
ஒய்யாரப்பள்ளி கண்டாலொருவாட்டி முன்போ
  லோதி யெழுதிவைப்பனே யேட்டில்

விருத்தம்.

வருந்திய பள்ளத்திதனைத் தோணி யேற்றி
  வாகாகக்குடும்ப னிடமன்பதாக
யிருந்திடவும் விடுத்தனர்கள் அப்போதங்கே
  யிருவர்மன மொருமனதா யிசைந்து கூடி
கரும்புதுவைசகர்க்கு வரத் தோணியேறி
  நதியில் வரச் சிந்துகவி படவர் பாடிப்
பெருந்தகமை விகசிதமா மினிய வார்த்தை
  பேசியது சரசமெனப் பேசலாமே

தோணிக் கப்பல் சிந்து.

ஏலேலோ யேலேலோ

தேநனய கனிவயநன் — ஏலேலோ
செங்கமல மலர் வதனன் — ஏலேலோ
மானபரன் பழனியப்பமுகில்
  வளமை பெரும் நன்னாட்டில் — ஏலேலோ
வானுலவு திரிகூடமலை சதுரகிரியும்
  [illegible]வி பசுமலை வரிசைநாடு றுதிகிரியும்
மேனாடு வெள்ளியமலை சோணைமுகில் பரியும்
  விந்தை சிகர் கொரசியமலை பொன்[illegible]

மேனவரை யேலமலைநீத்தங்கள் சரியும்
யெளில் சுருளிமலைதனில் மிகுந்து மழை சொரியும்
ஆனதாலிந்த நதி பெருக வருமே...
அம்புவியிலுள்ள நதியாதேனு மொப்பா ஏலேலோ

வந்தவெள்ள மணைசேருங் குடும்பா
மையல் வெள்ள மனையுருமிவள்
வந்ததல்லோ பிரையாச மன
வாஞ்சையுட னிருநேசம் ஏலேலோ
உந்தனுக் கெந்த வேளையிலுமுபகா ரி
யுச்சிதமான குழல் யொய்சத கட்டா ரி
அந்த மூத்தவள் பண்ணையார் வலுக்கா ரி
அவளிடமிதார் சொன்னபோதிற் சபா ரி
சந்தேகமில்லை வருவாளிதைக் கோ ரி
தப்பாமல் வந்தொப்பி வைப்பள் விபகா ரி
நந்தணிகரன் சென்னராயமால் முரு ரி
நாதலைப்பணி குடும்பா ராரி ராரி ஏலேலோ

ஆசையெனுங் கடல்நீர்த்தக்குடும்பா
அம்பலைங்கைக் குடமிருந்து மேலேலோ
பேசிய ஈாவாயிருக்கக் குடும்பா
பேதலிக்கிறாய் யெதுக்கோ ஏலேலோ
ராசியம்மிதென்ன சொல்லாற்றுப் பிரபாகம்
நன்றெனத் தோணியிவள் வந்ததுன்யோகம்
பூசனைமதன் றனக் கிச்சையபிசேகம்
பொக்கிசமுனக்குக் கிடைத்ததேபாகம்
நேசமிதுவே நல்லயிந்திரவைபோகம்
நீடாழி யுலகிக்கிதல்லோ சுபாகம்
வாசனை கதம்பமது வீசுதுன் தேகம்
மட்டடங்காதிருக்குது நல்ல மோகம் ஏலேலோ

விருத்தம்.

மக்கர் மலைபாளர் பணி பழனியப்ப மகிபதி தன்
வளர் நன்னாட்டில்
அக்கரையாய்ப் புரகிடை வைத்திங்கிம் பள்ளனைத் தோணி
யதனிலேற்றிச
சிக்கெனவே யிவ்வயபள்ளி குடில்தனில் வந்திருவர் கிடை
செய்தாரேனு
வெட்கமில்லை யென்று பண்ணையாரிடத்தில் மூத்த பள்ளி
விளம்புவாளே

பெரிய சாடிச் சிந்து.

அடிக்கொரு நினவு மிரவினில்
 நொடிக்கொரு கனவுங் காண்பா
னடக்கவுமடங்கான் சாதியி
 லொடுக்கவு மடங்கான்
குடிப்பது மதுவே தவிலெடுத்
 தடிப்பது மதுவே தொழிலாய்க்
கூச்சத்தை மறந்தான் தரும் புத்தி
 கால்ச் சுத்தி மறந்தான்
கிடைக்கவன் காவலிலேயிளம்
 படிப்பண்ணுக்காவல் மயற்பேய்
கிட்டியே தொடுக்கத் திரிந்தா
 னட்டியே தொடுக்கத்
தடுத்தெவர் மொழிவாருமைக் கண்டா
 லடுத்தெங்கு மொழிவான் குடும்பனைத்
தடுத்துவைத் தினியாகினுங் குட்டை
 யடித்து வை யாண்டே

காலையில் வாரான் யாதொரு
 வேலையும் பாரான் குடித்திடுங்
கள்ளுக்கென் மாட்டைக்கொடுத்தான்
 நெல்லொரு கோட்டை
நீலி நெட்டூரி யிளையாள் சொல்
 மீறி பட்சேரிதனில் வந்து
நிற்கவுமரியான் அரைக்ஷணம்
 பக்கவிற் பிரியான்
ஆலையிற் கரும்பாயவுன் யென்னை
 வேலையிறுரும்பா யொதிக்கின
னதுமுத லடியாளிருவர்க்கும்
 பொதுவினிற் படியாள்
ஞாலமதரியு மிந்திர
 சாலமுந் தெரியுமல்லி
நகரத்திற் கேளுங் குடும்பன் றன்
 னடத்தை காணுமண்டே

செவலடி நெல்லிற் பதிங்கல
 மவள் சொல்லுஞ் சொல்லிற் கலைநாடிச்
செலவுக்கென்றெடுத்தா னவள் சொந்தச்
 செலவுக்குங் கொடுத்தான்
நவனிதி காணிலுடனே—

—பவைதனைப் பேணிக்கொடுப்பது
நாயனுக்கலவோ - வது விந்தப்
பேயன் றன் செலவோ
இவனெந்த மாத்ரம் பகலிர
வவர் தந்த சேத்ரமரை நில
மிருப்பதை நன்னரியதுவே
பொருப்பென வெண்ணி
அவனியிலிடுபபே படித்தா
னிவனென்ன வுடம்பே யெடுத்தா
னருந்தட்டை சேர்த்தாலினிமேல்
உரும் புத்தி யாண்டே

இருப்புயர் பேட்டை குணதிசை
யருப்பு நற்கோட்டைச் சொக்கலிங்
கேந்திர நன்னயவான் பலகலை
தேர்ந்த புண்ணியவான்
திருப்பதம் போற்றிப் பள்ளனை
வெருப்பதைச் சாற்றியதற்கவர்
சிதறுதே நன்றாய் பொரு பொரு
பதறுதே யென்றா
பொருப்பதோ மேவி யவரு
விருப்ப தென்னவி யிது நிசம்
பொய்யல்லக்கேளுமவர் சொல்வர்
மெய்யென்ப நாளும்
விருப்பமதங்கே திருப்பாட்
டுரைப்பது மிங்கே யவன்றனை
விடுத்திடலாமோ குட்டையி
லடித்திட ராண்டே

விருத்தம்.

சித்தசன் பத்தாயிர மாங்குலத்தி லவதரித் துலகிற்
செயங்கொண்டோங்குஞ்
சத்தியவரிச்சந்திர னெங்கள் பழனியப்ப மகமேரு
தனது பண்ணை
மொய்த்த விலமெங்கு மெருவைத்து வந்தேனென நயினர்
முன்பாய்ப் பள்ளன்
புத்தி மிகவடைந்தவன்போற் சாற்றினன்
திலங்கள் சொல்லிப் போற்றினனே.

சிந்து.

ஆதிமுதல் நிலமத்தியடிச் செய்யும் பார்த்து முன்னாள்
ஔவை சொற் றப்பாமற் செவ்வலடி நிலஞ்சேர்த்து
சாதிவெள்ளாழையடி நிலமுங் கண்டு நேரே வை
தவன் புயமாலிகை வேம்படி முக்கிய மென்பாரே
ஓதிய புங்கடி நன்னிலஞ்செய்க்குறங் கொடுத்து விண்ணி
லும்பர் மகிழ்ந் திடுஞ் சம்பையடி நிலமடுத்து
சீதரன் மாதுருவாக்கிய பாறையடி நிலம் பெரிய
செவ்வலடிச்செய் கருசலடிப் பற்றெனுந்தலம்
பச்சரிசி செய் மருசடி நன்னிலஞ்சாலியடி
பன்னுதமிட்கருள் கன்னிமார்கோவிற்செய்நாலில்
மெச்சுஞ் சடையாலடிச்செய் புளியடிப்பற்றிலும் பவ
மீட்டிய கூட்டாத்து நன்னிலங்கிழைச்செய் முற்றிலும்
பட்சமதாக வே காளிராமசுவாமிதான் சொன்ன
பட்பிரபந்தம் வினவித் தந்தமானிய மோர் நிலம்
உச்சிதமேவும் பழனியப்பேந்திரன் பண்ணையில் நில
முற்றதெல்லாங் கிடைவைத்து வந்தேன் பண்ணையாண்டே

விருத்தம்.

வல்லசுரர் தமை வதைத்துக் குருதி தற்கை மாதருந்த
வைத்த சிம்மேர்
வில்லிலுயர் விசையனிகர் பழனியப்பவேள் கீர்த்தி
மிகு நன்னாட்டிற்
சொல்லி யெருக்கிடைவிருத்தி வந்தேனென்றுரைத்த பள்ளன்
சொல்லை மூத்த
வல்லி சொன்னபடி நயினார் குட்டை மரந்தனிலடித்து
வைத்திட்டாரே

பள்ளனைச் சிறைவைத்தற் சிந்து.

குட்டைமரந்தனிலடித்தி ரிதுவோ மனுநீதங்
கொம்பனையாள் மூத்தபள்ளி சொன்னதென்ன வேதம்
வட்டமதிதனிற் களங்க முண்டெனவே பூவில்
வழுத்துவரென் மனக்களங்கம் வைத்திலன் சமுவில்
குட்டியிட்ட சுணங்கனைப் போல் குதித்தவள்தான் சொன்ன
குண்டணி வார்த்தைகள் முழுதுமுமக்கு கிசயென்ன
மட்டடங்காவலி கடந்த மாற்றமவளேச
மனது சகித்தே னிலைநான் மறுத் ததனைபேச
புல்லைகல்லூர் மள்ளற்கெல்லாந் தெரியுமவள் நடத்தைப்
பொட்டியமென்மீதிற் றுசங்கட்டி வைத்தாளடத்தை

தொல்லையென்று தெரியாமலெடுத்தே னிந்தச் சடத்தைச்
  சொல்லுவ தும்மிடத்திலல்லாவினி யெவர் தம்மிடத்தே
கல்லையுந்தான் கரைத்திட்டசெய் வல்லமைகளுண்டுங்
  காத்திருந்தாள் குறளி சொல்லத்திங்கற் பனிரண்டும்
வல்லமைசேர் பழனியப்ப மகிபன் பண்ணையாண்டே
  வாய்த்த சின்னப்பள்ளி குடில் பார்த்தினிமேல் வேண்டேன்

விருத்தம்.

ஈசருளமதில் மன்மாரிஷி நலசன்முனியெனவே
  யிருவர் தோன்றிக்
காசினியோர் மானபிமானமுங் காத்தோ ரக்குலத்திற்
  கருணையாளன்
வாசனைசேர் புதுவை நகர் பழனியப்ப மகிபாலன்
  வளர் நன்னாட்டிற்
கூசியிருமற் பளன் காற்றழையதுகண் டிளைய பள்ளி
  கூறுவாளே

தரு-பல்லவி.

பண்ணைநயினார் சித்தம் மூத்தபள்ளி தன்மேல் வெகு பத்தம்

அநுபல்லவி.

கண்ணியிலே விழுங்காடை
  யென்று கண்சிமிட்டிச்சொன்ன சாடை
பழிகாரி யவுசாரி யுந்தன் பாரி சொன்ன காரியமிது பண்ணை

சரணங்கள்.

விட்டகுறையத்த நீலி
  தன்னைவிருப்பமாகவே தாலி
கட்டிய நாள்முதல் கேலி
  செய்யக் கண்டிருந்தும் புத்திசாலி
யென்று கலந்தாய் நல்ல குலந்தானினி நலந்தாளென்றப்
  பலந்தானிது பண்ணைநயினார்

விட்டுவிட்டுக் கண்ணீர் வடித்தாளுந்தன்
  மீதினிலே வர்மம் பிடித்தாள்
குட்டை மரந்தன்னி லடித்தா ளிந்தக்
  கோலமெலாஞ் செய்து முடித்தாள் பண்ணைக்
குடும்பா வந்தக்கொடும்பாவி சொல்
  லிடும்பாலே நீ படும்பாடிது பண்ணை

ஆண்டார்க்குச் செவிகண்ணே பொய்
யாவதுண்டோ மண்ணும் விண்ணே
வேண்டார்கள் துஷ்டப்பெண்ணை யத்தை
விரும்புவாரல்லோ பெண்ணை யிது
விதிதானென்ன மதிதான் வைகை நதிதானினி
யதில் மூழ்குவை பண்ணை நயினார் சித்தம்

கலித்துறை.

இப்போது மூத்த பள்ளத்தி கண்டாற் றவை
யின்னமொன்று
தப்பாமல் வந்திடும் வீணேன் புலம்பித்
தவிக்கிறா
யெப்போதெவற்கும் வரும்விதி ராத்தங்குமோ
யிவை நீ
செப்பாதிரு சின்னப்பள்ளி யென்றே பள்ளன்
செப்பினனே

குடும்பன் இளைய பள்ளிக்குச்சொலல் - தரு
பல்லவி.

கண்டிருந்துங் கதைபேச வந்தாயோ சின்னப்
பள்ளி நீ யெந்தன் காவலிது தன்னை விலக்கவும் நீயோ

அநுபல்லவி.

கொண்ட கணவனென் றெண்ணமலிந்தக்
குட்டை மரத்திலடிக்கச் செய்தாளந்தத்
தொண்டிதனைச்சினந்தேசாதோ யென்ன
சொன்னாலுஞ் சொல்லட்டும் பேசாதே பொரு
வேளைகண்டாகிலு மொதுங்கிறா யில்லை
மெத்தவும் பேசுகிறாயிது வீண் தொல்லை
ஆளையறியாயோ பசித்திடிற் புல்லை
யருந்துமோ பெருவேங்கை யது சொல்லே கண்டிரு
இன்னமுமென் செய்வாரோ தெரியாது
யெனக்கெழுதியபடி தப்பாது
அன்னை யளகம்மாளவர்களிடத்தி
லந்தரங்கஞ் சொல்லி வைப்பாய் திடத்தில் கண்டி
தேவி சவுண்டம்மன் பாதமிருக்கி தென்
சென்னி யென்றைழுஞ் சுமந்து பொருக்குது
பூவுல கெங்கணுஞ் செல்வஞ் செருக்குது
புதுவை நன்னகர் பொதுவிருக்குது கண்டிருந்து

விருத்தம்.

காமரசன் கைக்கணைவே லமரர் முதலவன் கரவாட்
  கமலனாலு
மாமருவுங் கோவிளைய பள்ளி பள்ளன் சொற்படியே
  மயங்கிச் சென்றான்
சேமமுடன் மூத்தபள்ளி தன் கணவன் பசித்திருக்குஞ்
  செய்கை நோக்கித்
தாமதமிலாத முதுதாரநயினார் தமக்கு நலஞ்
  சாற்றுவானே

சிந்து.

அஞ்சிய பள்ளன் மெய்யாய்ப் பசியாற்
  கெஞ்சுவதென்ன பொய்யா
கஞ்சி கொடுத்திடவே யுத்தார
  மென்சொலும் பண்ணையரே

சோரிட்டுப்பார்த்தாலு மெனைக்கண்
  ணேரிட்டுப் பார்த்தறியானிது
ஆரிட்டவல்வினையோ யித்தையினி
  யார்கிட்டச் சொல்வனய்யோ

எட்டி யவளடிக்கக் கெஞ்சிக் கெஞ்சி
  முட்டிவாய் தாங்கிவிட்டானென்னைக்
கட்டியடித்து வைத்தான் சிவன்கண்டு
  குட்டையடித்து வைத்தான்

அல்லிநகரூரில் கௌமாரியம்மன்
  திருத்தேரில் சின்ன
மெல்லியல்கை பிடித்தானெனை வர
  வேண்டாமென்றே யிடித்தான்

என்னென்ன வைதாலுந் துன்மார்க்க
  மேதவன் செய்தாலும்
உன்னியவன் சரநகமூத்தினி
  துன்னவும் விடுமோ

விருத்தம்.

ஆண்டார் பாலுத்தாரம் வாங்கிச்சாத
  மது கொடுக்க மூத்தபள்ளி வந்தாளத்தை
வேண்டா மென்மாமி மகனை கண்ணுட்டி
  நெல்லியனை வனக்குயிலை யுன்மேலின்பம்

பூண்டேனென் றாசை மடமயிலே நல்ல
புத்தி வந்ததினி யிளைய பள்ளி தன்னைத்
தீண்டேன் பண்ணையரிடத்தி லுரைத்திப்போ தென்
சிறைமீட்கவெனக் குடும்பன் செப்பினனே

சிந்து.

பூவையென் மூத்தபள்ளி நீ சொல்லிய
புத்தியப்பாலே தள்ளி சின்னப்
பாவியவளாலே படுந்துயர்
பார்த்தாய் கண்ணாலே

குற்றமது பார்க்கிற் பொல்லாத
கொடுமைதனை யேற்கிலன்ன
சுற்றமது வருமா மன்றாங்கவை
சொற்றதுவும் பொய்வருமா

தப்பிய சாலுளவைத் திருப்பியுந்
தானுறுவாருளவை
முற்பழி செய்தாலும் பொருக்க
முறையவர் வைதாலும்

ஆனைக்கொருவேளை யடிதப்பும்
அன்னமே நீ கேளே யிந்த
வானிலுடுக்குலந்தான் மதிக்கிணை
வந்திடுமோ நலந்தான்

ஆக்கிய கீரையிற் புல் பிரக்கினு
லாவதுண்டோ யினிமேல்
நீக்கி பென்காற் றனையைப் பொருப்பாயென்
னெட்டிரமும் பிழையை

கலித்துறை.

முக்காலு மாணையிட்டேனென்ற பள்ளனை மூத்த பள்ளி
சொற்காரி யென்றிளையாட்டனைச் சேர்ந்தருள் துட்சண நீ
சிக்காமலே வந்து சிக்கிய காற்றழை தீர்த்து வைப்பேன்
எக்காலமுந் தவறாதே யனம் புசி யென்றனளே

சிந்து.

பசியோடிருப்பதிது புத்திதானோ
பள்ளா யிளையாள் சொன்ன வுத்தி தானோ
நிசமான நமக்குப்பண்ணை நயினாரே யவர்
சித்தமுஞ் சொல்லிய பண்ணைவேலை பாரே

பொய்யுங் களவுந்தன்னி விடுவாயே யென்ன
  புதுமை தொடுத்ததுன் காமப்பேயே
கையில் வெண்ணெயிருக்கத் தேடி நீயே நெய்க்
  கலைந்து வீடெங்குஞ் சுத்தித்திரிந்தாயே

ஆசாரக்கள்ளா வுன்னை நம்பலாமோ நீ செய்
  யகடவிகடமெல்லாம் வீணிற் போமோ
நேசமுனை விட்டவள் பிரியாளே யந்த
  நீலியை யுன் சிறைவிடச் சொல்லிக் கேளே

புண்ணியம் பசித்தவர்கட் கமுதூட்டு மெங்கள்
  பூமன் பழனியப்பன் வளநாட்டில்
பண்ணைப்பள்ளா நீ யென்ன யோசித்தாயே யுந்தன்
  பசியாற்றிக்கொள்ள சாதம் புசிப்பாயே

கலிப்பா.

அண்ணலெனும் பழனியப்ப முகில் நன்னாட்டிற்
பண்ணையர் சொற்கேளாத பள்ளா பழிகாரா
உண்ணப்பிறந்தாய் சோருண்ணெனவே யுண்டதற்பின்
எண்ணாமல் மூத்தபள்ளி யேசி மிகப்பேசினளே

சிந்து.

கொஞ்சக்காரச் சிறுக்கி மேலுள்ளங்
  கொண்டுகூடிச்சுகித்திட்ட பள்ளா
யென்சொற் கேட்கிற் கசக்குமவள் சொல்
  லினிப்பதாக விருப்பதும் பொய்யோ
கெஞ்சிக்கேட்கிலும் பண்ணையற் கென்ன சொற்
  கிள்ளைவாய் மொழியின் சொலதாமோ
கொஞ்சிக்கேட்கு மிளையவள் சொல்லொப்புக்
  கொள்ளுவார் சொல்லச் சொல்வாய் குடும்பா

இன்னமென்னை யலக்கழியாதே
  யேக்கிறுமென் மனந்தெளியாதே
பின்னபேதகஞ்செய்ய வொண்ணாதே
  பேதையே வஞ்சகங்கள் பண்ணாதே
கன்னிமார் குலதெய்வ மிதுவே
  கண்டு பாரிருவற்கும் பொதுவே
சொன்ன வாய்மைதனைத் தவறேனென்ன
  தூண்டுறுப் வீரபாண்டியூர் பள்ளி

மூத்த பள்ளி யென்றா யுன் முகத்தில்
முழிக்க நானுந்தென் சிந்தை யகத்தில்
கூத்தி தன்மகளை யென்றிடித்தாய்க்
கோபங் கொண்டெழுந்தாம்பி லடித்தாய்
ஆத்துமீனுங் கடகமுமங்கே
யசிங்கமுங் களியாமன மிங்கே
பார்த்தபேர்கள் நகைக்கவோ கெஞ்சிப்
பகட்டுறாய் புதுவைநகர் பள்ளா

மோடியால் வந்ததே யிந்தத் தொல்லை
முட்டுகண்டாற் குனியாதவரில்லை
சாடியே புதுவையூர் பள்ளத்தி
நாட்டிலே யுனக்கோ சக்களத்தி
போடி யென்றாலவட் கென்ன தொந்தம்
பொருத்த மாமி மகளோ நீ சொந்தம்
தேடியே பண்ணையார்க்கிதஞ் சொல்லித்
திரிப்பிக்கோ வீரபாண்டியூர்ப் பள்ளி

விருத்தம்.

அன்னளிவிலிரணியனை நகமதிற் கீண்டவனருள் சந்ததி
நன் மோக்ஷம்
யென்னாளும் பெறவருண் மாலடி பரவும் பழனியப்ப
னெனில் நன்னாட்டில்
முன்னாகவுரைத்த பள்ளன்றன் சிறை மீட்டவும் நயினார்
முன்பு சென்று
நன்னாகரிகமாக மூத்தபள்ளி கனிவசனம்
நவிலுவாளே

சிந்து.

பண்ணையரே யடியாளொரு விண்ணப்பஞ் சாற்றுவேன் மெத்தப்
பாக்கியஞ்செல்வ முண்டாக்கி வைத்தீரென்று போற்றுவேன்
கண்ணொரு கருமைக் காக்கத் தினந்தினம் பணிந்தேன் ஒரு
காரியஞ் சொல்வதற்கஞ்சிப் பயத்தல்லோ துணிந்தேன்
மண்ணும்விண்ணுள்ளவரைக்கும் பொல்லாதசொல்லேற்றேன் பள்ளன்
மட்டடங்காவென்று குட்டை மாந்தனிற் சேர்த்தேன்
எண்ணாத தெண்ணி மயக்க முற்றானவன் சிந்தையினி
யெப்படியாகிலும் விட்டுவிடுமொரு சந்தை

பத்தன் மனமதை முற்றுமே சோதித்துப் பார்க்கமன
பாகந்தெரியுமெனும் பெரியோர்கள் சொற்கேற்க

சித்தஞ் சலியாமல் புத்தியிலினனைக் காருமுன்
செப்பிய வார்த்தையெல்லா மதுதப்பிதம் பாரும்
மெத்தவுங் கள்ளுண்ட பித்தமயக்கத்திற் சொன்னேனென்
மீதினிற் குற்றமிருக்கிறதைத் தள்ளும் பின்னே
யெத்தேசகாலமும் பண்ணையில் வேலைக்குச் சலியான் அவ
னிட்ட மருந்தா மயக்கமல்லால் மனமெலியான்

காடெக்குஞ் சொல்லிப் பழிக்கிறதேனைப் பண்ணையாண்டே மெத்த
நாணிப்பயர்தெந்தனைக் காணவுங் கூசுறானண்டே
ஆடி பிறந்திருதேவ நல்ல பக்குவ காலம் பள்ளா
னல்லாதவரும் பயிற் செயவரு வென்ன கோலம்
தேடியிடும் பின்னா பள்ளல்லவோ பண்ணையாண்டே இனி
தேவரீர் சித்தமென் பாக்கியங் காண் பண்ணையாண்டே
நீடிய கால்மரந்தன்னை யவிழ்த்திட வேண்டும் மனு
நீதி தவறுமற் காத்தருள்வீர் பண்ணையாண்டே

விருத்தம்.

மூத்தபள்ளி கூறிய நல்வார்த்தையது கேட்பனவு
முணிவு தீர்ந்து
வாய்த்த நயினாரவன் றன்கால்மரத்தை விடுத்தவுடன்
வணங்கிப் போற்றி
சேத்திருந்த சந்சுவங்கள் வித்துவகை மாட்டுவர்க்கத்
தெளிவதாகப்
பார்த்தவர் தன்பாற் குடும்ப னேத்தியுடன் றவறுமற்
பகருவானே

சிந்து.

ஒப்பிலாதது சிரகச்சம்பா வூர்ந்த கோதுமைச்சம்பா வனேகம்
செப்புங்காடைக் கழுத்தன் மூங்கி செய்யதோர் சீரைமீட்டன்னதர்னி
தப்புமோ சருஞ்சுரைகார் வெள்ளைதளித்த வங்கி நாருயணவென்றும்
யிப்படிச்சில நெல்விரு பூவிரைச் சென்று பத்திரஞ்செய்தேன் காணாண்டே

முத்து வெள்ளையுமா மணல்வாரி
முளக்கயாகிய கஸ்தூரி வாணன்
சத்த மாலைக்கொம்பன் குளவாழை
குடகச்சம்பா மல்லிகைச் சம்பா
மெத்த செல்லுக்காரு மொட்டடைச்சம்பா
விளுப்பைப்பூச்சம்பா மிக்கவும் வித்தை
வைத்திருப்பதை செல்விரை யின்னம்
வழுத்தாவேன் பொய்யல்ல பண்ணையாண்டே

துய்யதாம் வெள்ளைக் காளை யனந்தன்
துதிக்குஞ் செம்மறைக் காளை குறுவேர்
அய்யமில்லைக் கருமறைக்காளை
யல்லிக் காளையுடன் புல்லைக்காளை
வையகஞ்சொற் குடக்கொம்புக்காளை
வலுத்திருக்குங் கருசயாற்காளை
மெய்யதாக வகைக்கொரு லக்ஷம்
யிருக்குதின்னம் விளம்பக் தேவாண்டே
சொல்விலங்கையில் மாருதி சாய்த்த
வசோகமா வனந்தன்னை நிகர்த்த
வல்ல தேவமலைதனிற் கானல்
மரங்கடன்னை யுறக்கொண்டு சாய்த்து
செல்லுமான பரம்பலமேக்கால்
சேர்த்த மேழியுடன் சில நேக்கால்
நல்லதாய்ச் சில சேகாஞ் செய்தினி
கானல்வோ வைத்திருக்கிறேன் ஈண்டே
ஆதிகான் சவுண்டேஸ்பரி கையில்
அலகு சூலந்தாச் செய்துவாங்கி
வாதுசெய்ய மிராக்கதர் தம்மை
வளைத்தறுத்த வாகைப்பலட யெல்லாங்
கோதிலாக் கொழுக்கொண்டி மண்வெட்டிக்
குறையிலாம லடித்தினி வைத்தேன்
நீதி சேர்ந்திடும் பண்ணையில் காளோர்
நிசசயஞ் செய்துவைப்பீர் காளுண்டே

விருத்தம்.

மிக்கபுகழ் வேழுன்றி மகமேர் விண்ணதிற் படர்ந்து
வெண்மை காட்டி
திக்குதொரும் பிரபலஞ்செய் பழனியப்ப மகிபாலன்
செழிக்கு நாட்டில்
முக்கியமாம் புரவினில் காளோர்ப்பூட்டப் பண்ணையர் சொல்
முறை தப்பாமற்
றக்க நயமுகூர்த்த மதுபகரவெனச் சோசியருந்
தான் வந்தாரே

தரு-பல்லவி.

மாதவம்புரிந் தருளும் வேதியர் வந்தார்

அநுபல்லவி.

சூது செய்திராக்கத[illegible] [illegible]சிவிடவே முடித்து
ஆதவன் றனைப்பாவி அர்ஜியா பாத்ரங்கொடுத்து மாதவ

சரணங்கள்.

உற்பனமிருந்திடு செந்தற் சதைதரித்து மாமயில்
முப்புரி நன்னூலுங் கையிற் புத்தகந்தனை யெடுத்து — மாதவ

பூதகண சேவித குமாரகுண கஜானன நன்
னுதனே சதுர்ப்புய விநாயக நமாவெனவே — மாதவ

வாரமுந்தி திகரண நாளதிக யோகமுடன்
ஆரணஞ்சொல்லாகம புராணமும் பாராயணஞ்செய் — மாதவ

விருத்தம்.

வேதியரை யுபசரித்துப் பலகை யீய்ந்து
மிகவயலில் நர்ளோர் வைத்துளவு செய்ய
ஒதிவைப்பீர் நன்னாளின் முகூர்த்தம் பார்த்து
வுண்மை பெறவென நயினருரைப்பக் கேட்டு
ஆதி விநாயகரை வைத்து கெந்த புட்ப
மவல் கடலை தேங்காய் தட்சணை தாம்பூலம்
மீதுவைப்பீரென்னவுஞ் சோதிடனூற் பார்த்து
மென்மேலும் நன்முகூர்த்தம் விளம்புவாரே

சிந்து.

வாய்ந்ததே சோதி நல்ல நட்சத்திரமின்று—பால
வாகரணம் பூர்வ பக்ஷம் யோகமே நன்று
சாற்று மிந்த வேளை குருச்சந்திர யோகமே சோமன்
சந்ததியெனச் சொல்வதும் புந்தி வாரமே
நாற்றிசை மகிழ்ந்த தசமி நல்ல பக்கமே பட்சி
நாடிய வல்லூறாணின்று சொல்லின் முக்கியமே
பூத்த மலர்ச்சோலை மலையய்யன் பதத்தை நன்றாய்ப்
போற்றினீர் பலிக்கு மேழைற் பூட்டுவீ — ராண்டே

விருத்தம்.

ஓங்கி வளர னந்தனுக்கு சிகரகத் தகிரியங் கொண்
டுலகமெலாந்
தாங்கிய மற்புய தரமால் பழனியப்ப மகிபாலன்
றனது பண்ணைப்
பாங்கு பெரும் வயல்களெடாரும் நாளேர் வைத்திட மறையோர்
பகருஞ் செஞ்சொல்
லாகமத்தேசாலவுங் குடும்பன் மன்னர்தமைக் கூட்டி
யழுதலை சொல்வாமே

சிந்து.

சங்கனுங் கட்டை ரங்கன் சோலைச் சடையனுஞ்
சின்ன வுடையனும்
சாத்தனுந்தில்லைக் காத்தனுமெத்த
தயவுள்ளோ னந்த வெயிலினும்
மங்கை நாட்டுப்பள்ளன் மருகன்
கொங்கு நாட்டுத் திரிவனு
மாரியும்பயில் காரியும் பூ
சாரியென் றசக்காரியும்
துங்கமேவிய மூக்கனிருள
னங்கே நயினனைஞ்சனும்
சொக்கன் மாடனழகன் மொத்தயன்
சொல்லிய செல்லப்பெருமனும்
யிங்கிதமாக வரச் செய்தே நில
மெங்குக் கொளுவது பாச்சியே
யிசைந்து மள்ளர்கள் மகிழ்ந்து நாளே
ரென வுழுததும் புதுமையே

வேறு சிந்து.

ராமலிங்க சுவாமி பதந்தனை நன்றாகத் தொழுதார்
பூமிது மள்ளரெல்லாம் நன்றுளோர் பூட்டியே தானுழுதார்
தந்திமுகத்தோனைப் பணிந்தவர் சிந்துகவி பகர்ந்து
அந்த நிலங்களெல்லாஞ் சென்னல் விளைவாக வென்றே துதித்தார்
கட்டழகன் குடும்பன் முன்னேருளக்கட்டிய காளைதனை
விட்டு மற்றோர்காளை பிடிக்க வெகுண்டது கொம்பாலே
சிம்பியதால் மயங்கிவரப் பிற்றியக்கமுற்றே யிருந்தான்
நம்பிய மள்ளரெல்லா மவனை நயம் பெறவே வருந்தி
தாங்கிக் குடக்கையினுலெடுத்துத் தடம்புயஞ்சேர்த்தணைத்து
யீங்கிவனுக்கிதமான காரியமென் செய்வதென்றிருந்தார்

விருத்தம்.

தொடுத்துழுத காளைதனை விடுத்து மற்றோர்
துய்யவெள்ளைக்காளைதனைப் பிடித்தான் கொம்பி
லடித்தது சிம்பியபோது குடும்பன் சற்றே
யயர்ந்து மெலிவாயிருக்க விளையாள் வந்து
யெடுத்து மடிமீதினில் வைத்தேங்கி வாடி
யிருப்பதுங்கை நெரிப்பது வாய் புலப்பங் கண்டு
அடுத்து வந்து மூத்தபள்ளி யிதுதானென்ன
வாச்சரிய மெனவே நின்றரைகுவாளே

பள்ளனை காலை சிம்பியது கண்டு மூத்தபள்ளி புலம்பல்.

சிந்து.

சிங்கத்தைப் பிடித்திடு மாண்பிள்ளைச் சிங்கேறு நீயலவோ காலை
  சிம்பத்தான் மயங்கினையே யென சொலத்தானினிச் சொலயே
அங்கைக்கேற்றகம்பிலையோ வெட்டி யடிக்கத் திறமிலையோ யிளை
  யவள் மீதினில் நினைவாயிருந்தனையோ மரந்தனையோ
கங்குற்போது நின்றென் செய்தாயதைக்கண்டு நான் சொலவைதாய்க்
  கற்றுங்கத்தரி முறையாகினை இற்றை நாள் நல்ல பேய நீ
பொங்கச்சோத்துக்கு மேலாந்தான் கொட்டும் புத்தியோ பின்று நாளேர்
  பூட்டவென் றிருக்கையிலே யித்தச் சேட்டையாகுமா குடும்பா
நாளும் வயிரவசாமி தன்பாதத்தை நம்பி நம்மை
யாளுங் குலதெய்வமென் றிருந்தோங் குடும்பா வயலிற்
காலையதுன் லக் கெணியாமற் சிம்பிய காரணந்தான்
யேளையென்றெண்ணிய தென்றிளையாள் சொல்லியம்பினளே

இளைய பள்ளி புலம்பல் - தரு - இராகம் - துசாவந்தி.

பல்லவி.

வந்திரண்டு நாளிகைக்குள்ளா யிப்படிக் கோலம்
  வந்ததென்ன சொல்லுவாய் பள்ளா

அநுபல்லவி.

உந்தன் மூத்தபள்ளி மேத்து-வந்து வைதாளதைப் பார்த்தால்
அந்த மனஸ்தாபந்தானோ-யெந்தன் மீதிற் கோபமோ சொல்-வந்திரண்டு

சரணங்கள்.

பார்த்துநான் மனந்திகைக்கவே-பரச்சேரி பள்ளர்
  பள்ளிகளெல்லாம் நகைக்கவே
காத்தனுன்னை மார்பிற் சேர்க்கவே-யென்மடி மீதிற்
  கண் வார்ந்தனை நான் பார்க்கவே
ஆத்திலொருகாலும் பய்யச் சேத்திலொரு காலும் வைத்து
  மெத்து நீ செய்துநிங் கூத்து யேய்த்தல்லோ செய்தாய் பம்மாத்து-
[வந்திர
சஙகர காரணன் சேயன் றனக்குச் சொன்ன
  பொங்கலிட வென்று நீ யென்
பங்கிலேகல நெற் கேட்டாய் மூத்தவளைப் பேர்
  பாதி தரச் சொல்லமாட்டாய்
அங்கவர் குற்றமே செமாயிருந்தாலதுவைப் போம்
  பென்கணவா யென் முகத்தை யேரிட்டுப் பார்த்தருள் சற்றே-வந்திர

விருத்தம்.

புல்லை நல்லூர் மூத்த பள்ளி மொழிந்தனைய வார்த்தையொரு
  பொருட்டென்றெண்ணுமல்
வல்லமையிலுபனைப்போற் செவி கேளா செவிடரைப்போல்
  மவுனஞ்செய்தான்
வல்லியெனுமிளைய பள்ளி சொல்லிய நல்வசன
  மமுதாகக்கொண்டான்
அல்லவோ வெள்ளைக்காளை யெங்கே யென்றே பள்ளனெழுந்
  திரைகுவானே

சிந்தை மயங்கியிருந்த பள்ளனெழுந்திளையவள் முகத்தைத்
  திங்கள் வரக்கண்டலரரக்காம்ப லென்றெண்ணினனே சகத்தை
கந்தரம்போலவே கற்சிதங்கொண் டிடைக்கரசைதனை யிறுக்கி
  கட்டினனே நின்ற தட்டினன் வீசையைக் கையாலே முறுக்கி
தந்திரமாகவே மெந்திரம் பாரென்று சமர்த்துகள் கூறி
  தள்ளியெனைச் சிம்புக்காளை யெங்கேயென்று துள்ளி மனந்தேறி
வந்ததனைப் பிடித்தந்த நிலந்தனில் வாகாயேற் பூட்டி
  மனமகிழ்ந்துழுதனன் முன்னேரில் மள்ளர்தமைக்கூட்டி

வையகமெங்குஞ் செழித்திடவே தொழில் செய்து பரம்படித்து
  வைத்தவரைநெல் விதைத்து முளைத்தண்ணீர்சுற்றிலுந்தானடைத்து
செய்ய மருநாள் தண்ணீர் வடித்ததற் சேர வெறுத்தெழித்து
  திரஞ்செய் நாற்று வளர்ந்திருக்கின்ற செய்கைதனை கருதித்து
மெய்யெனவே குலதெய்வமதுவீர மல்லம்மனைப் பணிந்து
  மெச்சி மனமது கெற்சிதத்தில் நடவேணுமென்றே துணிந்து
பைய வந்து நடப்பருவமீதென்று பண்ணையர் தன்னிடத்திற்
  பள்ளனுரைத்திட நட நடவென்று பகர்ந்திட விசைந்தான்

விருத்தம்,

தெள்ளு தமிட் கைந்தருவொப்பென நிதியம் வரையாது
  தினமீம நல்கும்
வள்ளல் நிகர் பழனியப்ப மகிபதி தன் பண்ணைவள
  மதனைப் பார்க்கும்
பள்ளனவன் புரவுதொரும் நடுகையிடப் பண்ணையர் சொற்
  படி பட்சேரி
மள்ளியர் கடமையாக்கவர்ந்த னர்களவர் பெருமை
  வழுத்துவாமே

பள்ளியர்கள் வரவு - சிந்து.

பேச்சி விடைச்சி யம்மச்சி மருதி பிரவி பெரிய பரமியும்
பெரிச்சி கலிச்சி திருவியிருளி பேர்பெரு முத்து வீரியும்
பூச்சி ராச்சியங்காளி சின்னப்பூவி நாவி சேவியும்
புலிச்சியுஞ் செல்லி சிவப்பி நல்லியும் பொத்தயன் பள்ளி முத்தியும்
காசசி மூக்கி யணைஞ்சி கருப்பி ரங்கியுங் குப்பி வெங்கியும்
கலஞ்சொல் காத்தியிடும்பியல்லிநகரின் மோகன வல்லியும்
வாச்சுதென்றிவர் நடுகை யிடவும் வந்தார் கண்டு மன்மதன்
வந்தான் றனது சேனையாமென மகிமை பாரும் பள்ளீரே

கலிப்பா.

தன்னுயிர்போல் மன்னுயிரைத் தற்காக்குஞ் சிந்தையினன்
மன்னன் பழனியப்ப மாநிதிப னன்னாட்டில்
நன்னயஞ்சேர் பள்ளியர்கள் நாற்று நடவந்தது கண்
டின்னி மள்ளர் கூடி யுழுதார் வயல் தனிலே

சிந்து.

சாலடித்துழுபவர் சிலரதைத் தனித்தனி தொழி செய்பவர் சிலர்
தளை மிதித்திடுபவர் சிலர் பரம்பதை யடித்திடுபவர் சிலர்
கோலவரப் பரிவார் சிலர் பள்ளங்கொள்ளச் சுமந்தெரிவார் சிலர்
குரவை முளக்குவார் சிலர் யெருக்கொண்டு குவித்திடுவார் சிலர்
மேலாய் நாற்றுப்பரிப்பவர் சிலர் விளம்பவே யெடுப்பவர் சிலர்
மிக நெருங்காமற் கலந்திடாமல் மின்னீர் நடுமென்பார் சிலர்
பாலர்தமைத் தொட்டிலேற்றியிருந்து தாலேலோவென்பார் சிலர்
பண்ணைப்பிரபலம் பார்க்க வாயிரங் கண்ணல்லோ வேணும் பள்ளீரே

நடுகைச் சிந்து.

சனகன்வார் சிலவளைத்தவன்கலை மினுருவாகவன் றளைத்தவன்
தன்னருமைப் புகழ்படைத்தவன் கடல்தன்னிலே முன்பணையடைத்
தனதனிப்புவி காத்தவன் றமிழ்ப் புலவர் தன்கலிதீர்த்தவன் [தவன்
சந்திரவதனன் பழனியப்பேந்திரன் றன்சம்பையடிவயல் நடச்செய்தே
வினவிமேவி நன் கருப்பியை முத்தன் மனவி கண்டு வந்திழுக்கிறான்
மெய்யடி பொய்படி யடித்திடாமற் கையிலுரங்கொண்டு மழுக்கிறான்
யினிவிடுவேனோ தொடுத்த காரியமென நிதம்பத்திலடிக்கிறான்
யடிக்கிறான் கொண்டைமயிர்தனைப்பிடித்தடிக்கிறான் பாரும்பள்ளீரே

பொங்குஞ் சுருளி நன்னதியினன் நரைச்சிங்கம் புதுவையம்பதியினன்
பொற்புயர் மும்மதக் கயற்றினனெனவில் முப்புரி நூலணி புயத்தினன்
திங்கள் வதனன் சௌந்தர ரஞ்சித னிங்கிதமேவு கோலாகலன்
தீரன் பழனியப்பேந்திரன்றனதெலுஞ்செய்வலடிநிலம் நடத்தெய்தே

சங்க னம்மச்சியை வினவினுவ ளுங்கள் பூசாரி மனவினுன்
தப்பிதம் பேசத் தகாதென்றுள தெய்வமொப்புமோ பேசப்போகாதென்றுள்
அங்கசன்பூசையை நெய்வேத்தியஞ் செய்யலாமென்றே மணியாட்டினுன்
ஆட்டவுஞ் சததிபீடமதனைக் காட்டினுன் பாரும் பள்ளீரே

உக்கிர மிகுத்தெதிருற்ற படைத்திர ளொன்னுர் புரங்கொடுத்தோடவே
உசிதமாமலர் மக்கள் மனவிய ருற்றவிடந் தொருந்தேடவே
சக்கரமெடுத்து விடுத்துமுடித்த வுத்தண்ட செயதர மானிகர்
தந்திர மிகுத்த பழனியப்பேந்திரன்றன் சாவியடி வயல் நடச்செய்தே
சிக்கினளொன் ற குப்பான் சிகப்பியைத்தென்னங்க முகிளந்தோப்பிலே
தென்புடனே பிடித்தன்பங் கொடுத்துசசிரித்த நன்னிருமாப்பிலே
வெட்கமுனக்கிலே பெக்காரிப்போ தொடவிட்டு விடாயென்றுதைக்கிருள்
மிதிக்கிறுளதை மதிக்கிரு னிலேமேவினன் பாரும் பள்ளீரே

குஞ்சரந்தன்னை முன்காத்தவன் சிறைக்குஞ்சரம் வாலிமேற் கோர்த்தவன்
கொண்டலெனத்தருங் கரத்தினுனன்பு கொண்டு மால்தந்த சக்கரத்தினுன்
செஞ்சொல தமிட்கரிவாகரன் மிக மிஞ்சும் புகழ் குலசேகரன்
சிம்மேர் பழனியப்ப தயால் புதுத்திருத்தல வயல் நடச்செய்தே
கொஞ்சி மருதியைக் கெஞ்சியரவெனக் கூத்தன் காலைப் பிடிக்கிருன்
கூத்தியார் மகனே இது வென்ன பேய்த்தனமென்று துடிக்கிருள்
பஞ்சம பாதகி பென் செய்குமேனிந்தப் பாவந் தொலைப்பதெப்போதென்றுன்
பாதம் பிடித்தனை யிந்தாதீபம் பாரென்றுள் பாரும் பள்ளீரே

பத்தி யிலங்கையைச் சுத்தி யிராவணன் பத்து முடிதனைத் தகர்த்தவன்
பற்குன னுக்கிரதத்தை நடத்தியப் பஞ்சாயுதன்றனை நிகர்த்தவன்
சத்தியவாசகன் குண்டப்பனைப் பெற்ற தந்தை யெனுங் கனயோகவான்
தாஷ்டிக னெங்கள் பழனியப்பேந்திரன்றன்கூட்டாத்து வயல்நடச்செய்தே
முத்திருளன் பரிசுத்தமதாகிய மூக்கியை வந்து யேய்க்கிருன்
மூக்கிலும் வாயிலென் மூலாதாரத்தண்ணீர் வார்க்கிறேனென்று தாகிறுள்
அத்தை வரவழைத்திடவு னுன்னிதம்பத்தின் வழியென்று நீக்கிறேன்
அப்பாற் போகவென் றிப்பாலோடிவந்த தட்டுறன் பாரும் பள்ளீரே

தாலம் புகழ்ந்தருள் காளி ராமசுவாமி தமிட் கனுகூலமாந்
தன்வரில மானிய நன்னயமுஞ் செய்து தந்தருளுங் கன சுந்தரன்
பாலவிலோசனர் மலற்பதம் பணி பாக்கியவான் கனயோக்கியன்
பழனியப்ப வசீகரன் றனது பண்ணைப்புரவெங்கும் நடச்செய்தே
சூலகபாலியெனுஞ் சவுண்டேஸ்பரி துணைந்தங் குடிகாக்கவே
துத்தியஞ்சேரன்ன சுற்றமெல்லாம் வந்துசூழ்ந்தினி யால்போற்றலாக்கவே
பாலனமும் பசிபாமற் பொசித்திடப் பாடிக் குறவைகள் முழக்கியே
பண்பாய் நான்கு திசையை நோக்கிப் பணிந்து கும்பிடும் பள்ளீரே

கலிப்பா.

பாத்திபரு மெங்கள் பழனியப்பன் பண்ணைதனில்
நாத்து நடுகையிட்ட நாகரீக மள்ளியர்கள்
மூத்த நயினுற்கு முக்கனிதேன் சர்க்கரையும்
நேத்தியுடன் படைத்து நெல் விளைய வாழ்த்தினரே

சிந்து.

சட்டமதாக மள்ளியரிட்ட நடுகை நெல் நாத்துத்
 தாநொருவார மதற்குள்ளே பசுமையாய்
மட்டிலடங்காதடர்ந்து விஷ்ணுவின் வடிவமைந்து
 மால் பழனியப்பன் கிளை போலுந் தழைத்து
திட்டமாகவே வளர்ந்து யிட்ட கருவும் பொதிந்து
 திங்கள் பத்துஞ் சென்ற மாதர் தங்கனொப்பதாய்
அஷ்ட திக்குங் காவிலறு கார்க்குல மிடைசந்திடுந்தா
 லாட்டுதல் போலுங்கதிர்கள் நீட்டியதுவே

கோமவி யமுர்த மென்னப் பூமலிந்து மிக்குபாற்
 கோதியே திரண்டு செந்நெற் போத விளைந்து
சேமநிதி முத்தினங்கள் நாமகள் வடிவமென்னச்
 செந்நெல்முத்துங் கன்னல்முத்துஞ் செய்வளை முத்தும்
தாமரைத் திருநினருளாலே யெங்கும் விளைந்து
 தையல் பூமடந்தையர்தன் மெய்குளிர்ந்தது
தாமிதஞ்செய்யாமற் கதிர்கொய்திட வுத்தாரமது
 சாற்றுவீர் பண்ணையரென்று போற்றினுன் பள்ளன்

கலிப்பா.

மன்னன் பழனியப்ப மாதவன்றன் பண்ணைவயல்
செந்நெல் விளைந்ததென்று செப்பினுன் பள்ளனுமே
நன்னயமாம் பண்ணை நயினுர் மனமகிழ்ந்து
உன்னிக் கதிர் கொய்திட வுத்தாரங்கூறியதே

கதிர் கொய்தல் சிந்து.

அம்புவி வாழ்த்துஞ் சருளியணைப் புரவதிலுங் கூட்
 டாத்துப் புரவுடன் றேனி யணைப்புரவதிலும்
உம்பர் துதித்திடும் வைகையணைப் புரமெங்குமே பச்ச
 முற்றக்கரை நிலமிக்கரை யக்கரை யெங்குமே
சம்பிரமதாய்க் கதிர் கொய்யச் கொத்தாள் வசஞ்செய்தான் பள்ளன்
சாற்றவுமங்கவர்தன் பணையிற் கதிர் கொய்தார்
கும்பு கும்பாயரி சேர்த்திளிக் கட்டுகள் சுமந்தார் சில

குன்றுகள் போலும் போற்கட்டிக் களத்தினி லமைத்தார்
மீறிவரும் பகடாயிரந்தாம்பதை யேற்றினான் பள்ளன்
மேலிடும் வைக்கோலை நீத்தப் புரந்தனில் மாற்றினான்
வாரிக்குவித் தவளமாக நெற்பொலி தூற்றினான் பள்ளன்
வட்டமதாய் லட்சம் பட்டடையம்பாரங் கட்டினான்
காருபார் செய்யும் நயினாரிடந்தனி லோதினான் அவர்
சங்காணிவைத் தழுந்தே தொகை சொல்ல வென்றோதினான்
வீரமல்லம்மன் பதத்தைப் பணிந்து நெல்லழந்தான் பள்ளன்
விந்தையதாய் நயினாருக்குத் தொகை வகை மொழிந்தான்

விருத்தம்.

பதிகனகப்பதி நிதியன் பதி புதுவைப்பதி பழனியப்ப
பாண்டியன்
மதிவதனப் பெருமை தரிசனமெனவு மனுதினமு
மகிழ்ந்து போற்றித்
துதிபகரப்பன்னையன் முன்னதிக பொலியெனு மவனூற்
சொலிப்பூமீதிற்
புதுமையெனச் செலவிருப்பின் றொகைவகையும் பள்ளனுந்தான்
புகன்றதாமே

சிந்து.

ஆதிவிநாயகர் கட்டளைதான் சுக்கிரவாரந்தனக்
கஞ்ஞூறு கோட்டைநெல் மெஞ்ஞானிதன் வசங்கொடுத்தேன்
சோதிகவுமாரியம்மன் திருநாளுக் காயிரக்கோட்டை
குடகச்சம்பாநெல்லைச் செடிலாடி பாலழந்தேன்

காசினிசெங்குந் தேவாங்கர் குலந்தனைக் காக்கவந்த
காளிகபாலி யெனுஞ் சிம்மவாகினி யேர்க்கும்
வாசனைசேர் சண்டேஸ்பரி யம்மன்கட்டளைக்கே குள
வாழை நெல்லாயிரக்கோட்டை யது கட்டாயளந்தேன்

நாதர் கன்னீசுரர் மாதாங்கக் கட்டளை வேண்டிச்சம்பா
நானூறு கோட்டை நெல் தானிகர்தன் வசங்கொடுத்தேன்
மாதவன் சோலைமலையய்யன் கட்டளை வேண்டி நல்ல
வங்கி நாருயணன் பெண்பது கோட்டை நெல்லழந்தேன்

சித்தி தரும் வீரப்பய்யனூர் தன் வனபோஜனஞ் செய்யச்
சீரகச்சம்பா நெல்லோராயிரங்கோட்டை யளந்தேன்
முத்தி தருங் குரு வீரப்பய்யன் தினப் பூசை செய்ய
முத்துவெள்ளைச்சம்பா முப்பது கோட்டை நெல்லழந்தேன்

பத்திரகாளிக்கு மாமது மாமிச பூசை செய்ய
பார்த்துப்பதிங்கலங் காத்திகைச் சம்பா நெல்லழந்தேன்
உத்தமி வீரமலலம்மனுக்கே திலப்பூசை செய்ய
வோங்கிய பூங்கார் நெல்லாங்கே பதிங்கலங் கொடுத்தேன்

அய்யன் பழனியப்பெந்திரவேளன்ன சத்திர மதர்க்ச்
கஞ்சுறுகோட்டைநெல் சன்னசம்பாவதிற் கொடுத்தேன்

மாதவ மேவிய காளி ராமசுவாமி தன் சொந்த
மானியப்பற்று வயலில் விளைந்த நெற்றனியம்
போதவே மூன்றூறுகோட்டை நெற்கண்டளதை யழந்தேன் அந்தப்
புண்ணியவான் வசம் நன்னயமாகவே கொடுத்தேன்

துய்ய நெல் வித்துவகை யொன்றுக் காயிரங்கோட்டை விரை
சுத்தமதாய்கட்டிவைத்தே னுத்தாரமுங் கேட்டேன்

பொய்யலவே யிராம யிலட்சுமண வென்னுங் சுழஞ்சியம்பொன்
பொருப்பதுபோலு மிருப்பதய்யாயிரம் நிச்சயம்

மெய்யிவை யொவ்வொன்றுக் கய்யாயிரங்கோட்டை யிருப்பு நெல்லை
மெச்சியே சேர்க்கட்டி வைத்து வைத்தேன் பண்ணையாண்டே

கலிப்பா.

பத்தமென் மீதின்றி நெற்பேர் பங்குத ராப்பள்ளனிவன்
வைததான் மிகத்தயவு மாதிளைய பள்ளி தன்மேல்
சித்தமென்று மூத்தபள்ளி சென்று நயினாரிடத்தில்
உத்தாரஞ் சொல்வீரென் றுருதி முறையிட்டனளே

சிந்து.

தெந்தினதினதினன தெந்தினதி நனதின
தில்லாலித் தில்லாலி லாலித தாரித்தத் தெய்த்த
திர்தினத்திரிததாவில்லாலி தில்லாலிதில்லா லாலி
திந்தத்தோந்திமி தாத்திரி னத்திரி தில்லாலி தில்லா

இந்த வாட்டிப்பள்ளன் செய்த வஞ்சகங்கண்டீர் பொல்லா
திப்பளிவனுக்கேளி ரண்டது பெண்டீர்
சந்தேகமது சமயந்தீரவேணுமே யிவன்
சமர்த்தும் பண்ணையர் முன்பு சொல்லத்தோணுமே

பண்ணையில் நயினாரெந்தன் கேள்வி கேளாரோ நெற்பேர்
பங்கு பாகந்தான் கொடுத்த கேள்வி கேளாரோ
நண்ணமாக நானுரைத்த கேள்வி கேளாரோ யிந்தத்
திருடன் நடத்தை யொரு கேள்வி கேளாரோ

வெள்ளை விராயசரடி நெல்லுரை நெல்லை வாரி
மெச்சியே யிளையபள்ளிக் கிச்சை கொடுத்தான்
உள்ளது நான் சொன்னாலிது பொய்யென் றுரைப்பான் றிங்க
னாற்றது வெய்யோனையொரு கையில் மறைப்பான்

கட்டு நெற்களப்பேர் நெல்லைவாரிக்குவித்தேனிருவர்
கள்ளுஞ் சுள்ளுண்ட கடனுக் கள்ளிக் கொடுத்தான்
விட்டது சத்துக்களத்திற் கூட்டிய நெல்லை யென்ன
வித்தையோ தந்திரமாகப் பங்கு பிரித்தான்

தட்டலுந்தடவலு மென்பங்கை யழந்தானிளைய
தாட்டிதன் பங்கை மரக்காற் பாச்சியழந்தான்
கிட்டியே யெனக்குத் தந்த பங்கையும் பாரீரந்தச்
செல்விதன் பங்கை யழந்து சோதிப்போம் வாரீர்

அக்கிரமம் பேசாதே வீரபாண்டியூர்ப் பள்ளி யுனக்
காளடிமை யாவேனோ நீ யஞ்சிப் பேசடி
யெக்கி நீ யிந்தத் தசுக்கு வித்தை படித்தாயிது
யென்னிடம் நடக்குமோ புதுவையூர்ப் பள்ளி

கிட்ட வரலாமோ வீரபாண்டியூர்ப் பள்ளி மாயன்
கிட்டிய சகல தைத்து விட்டதரியாய்
பொட்டியரே வாய்மதம் புதுவையூர்ப் பள்ளி சொன்னார்
புள்ளலகாயன் கிளித்துப் போட்டதரிவாய்

குட்டையிற் பள்ளனிருக்க மொட்டயன் தம்பிதனைக்
கொஞ்சியே முத்தங்கொடுத்த வஞ்சி நீயடி
முட்டையுங் கரிச்சோர் சமைத்திட்டு நெடுநாள் கட்டை
முருகன் சங்காத்தஞ் செய்தாய் முன்னறியேனோ

தொண்டிங் நொம்மிங் கொச்சி மீதிலானைப் படிக்கிச் சொன்ன
தொப்பிவைக்கவேணும் வீரபாண்டியூர்ப் பள்ளி
பண்டைநாள் முதவாக நடந்த காரிய மிந்தப்
பட்சேரி யதியாதோ புதுவையூர்ப் பள்ளி

மூப்பிளமை பார்ப்பதெந்த சாதிக்குமுண்டு மிப்போ
மூப்பு நானிளையாள் நீ டென் றேப்பமிடுகிறாய்
யெப்ப மிருமாப்பு முதலூர்த் தகப்பமாரன்னம்
யிட்டதால் வரும்பொருத்துப் பேசுருயில்லை

சித்திரக்குலும்பன் செய் குச்சித்திர மல்லாலுன்னைச்
செப்புகதெல்வா மென்மீதிற் றப்பிதமடி
அத்தை மகனுக் தனக்குப் பேதகமில்லை மூவர்
அல்லியுந் தாமரைபோ லொன்ருக வாழலாம்

மண்டலம் புகழுந் தண்டன் குண்டப்ப தயாலருள்
மன்னவ னெங்கோன் பழனியப்ப மகிபன்
தெண்டிரையிற் றிருவளை ராயன் முடித்தானென்று
தென் சுருளியாற்றிலணை தன்னை முடித்து
உண்டு பண்ணிவைத்தாரந்தப் பண்ணை நிலங்கள் முப்பூ
வுண்டுபண்ணியே விளையச் செய்து வாழலாம்

விருத்தம்.

சீதிமனு நெறிமுறையம் புவிசமலத் திருமடந்தை
நிதமும் வாழி
மாதவர்கள் முனிவர்மறை வேதியர்கள் புதுவைநகர்
வாழி நாளும்
ஆதிபதி பழனியப்ப மகிபதி சீர்மேழியன்ன
சுற்றம் வாழி
சீதாஞரருள் பெருகப் பண்ணைதிலம் வாழி வருஞ்
செல்வந்தானே

சனகசிகர் வங்காரு திருமலைபோடயன் வாசத்றமிட் பிரசங்கம்
பனுவலுரைபகர் காளி ராமசுவாமிக் கவிஞ்ஞன் பன்பாய் நாளும்
தனுவிசையன் தேவாங்கர் குலதிலகன் பழனியப்ப தனவான் மீது
புனிதமிகு பட்பிரபந்த மியலிசை நாடகமதெனப் புகன்றதாமே

முற்றிற்று